

Advent

ČASOPIS CÍRKVE ADVENTISTŮ
SEDMÉHO DNE

8/2019

**Boží
poselství
pro lidi**

Přednášky
modlitebního týdne

Boží poselství pro lidi

Bůh vždy toužil po tom, aby mohl komunikovat se stvořenými bytostmi. Dříve než svět zachvátil hřích, Bůh se osobně setkával a komunikoval s Adamem a Evou v zahradě Eden. Po pádu do hříchu to už nebylo možné, protože hříšní lidé by nesnesli jeho svatou přítomnost.

Protože nás Bůh nechtěl opustit, připravil další způsob, jak svému lidu předávat své rady, varování, pokárání a poselství lásky – prostřednictvím prorockého daru. Boží proroci jsou velmi důležití: „Ovšem, Panovník Hospodin nečiní nic, aniž by zjevil své tajemství prorokům, svým služebníkům“ (Am 3,7).

Téma tohoto týdne modliteb zní „Boží poselství pro lidi“. V průběhu tohoto týdne budeme přemýšlet nad řadou důležitých otázek, které se týkají jedinečného daru prorocství: Proč Bůh posílal svoje proroky? Jaké jsou znaky pravého proroka? Jak bychom měli vykládat prorocké slovo? Autoři Marcos a Claudia Blanco nás v důkladně promyšlených a inspirujících přednáškách povedou k přemýšlení o těchto důležitých otázkách. Závěrečná přednáška s názvem „Prorok pro lid doby konce“ je výběrem z knihy Ellen Whiteové. Je v ní zdůrazněno, že Bible je jediným pravidlem a kritériem víry a praktického života.

Chci vás vyzvat, abyste si během tohoto zvláštního týdne modliteb vyhradili každý den určitý čas na studium a na modlitby. Jsem si jistý, že když se jako celosvětová rodina církve budeme takto setkávat a v našem očekávání Kristova brzkého návratu se zaměříme na toto téma, Pán nám bohatě požehná.

TED WILSON, PŘEDSEDA GENERÁLNÍ KONFERENCE CÍRKVE ADVENTISTŮ SEMDMÉHO DNE

Autoři

Marcos a Claudia Blanco pracovali téměř 20 let v nakladatelství adventistů sedmého dne v Buenos Aires v Argentině. Marcos je kazatelem, který pracuje jako šéfredaktor jihoamerického španělského nakladatelství (Asociación Casa Editora Sudamericana [ACES]). Claudia pracuje jako překladatelka na volné noze a je také matkou v domácnosti. Oba rádi čtou spisy Ellen Whiteové a několik jejích knih přeložili do španělštiny.

Čtení pro děti při modlitebním týdnu: Randy Fishell; ilustrace: Xuan Le

Advent, časopis Církve adventistů sedmého dne v ČR a SR, číslo 8/2019

10x ročně vydává nakladatelství Advent-Orion, spol. s r. o.

Registrační číslo MK ČR 6982, ISSN 1210-3365

Objednávky v ČR: Roztocká 5, 160 00 Praha 6

Tel.: 233 320 767; 603 553 628, e-mail: expedice@adventorion.cz

Objednávky v SR: Šafárikova 9, 038 61 Vrútky

Tel./fax: (043) 428 26 70, e-mail: adventorion@adventorion.sk

Odpovědný redaktor: Dan Hrdinka

Príspevky můžete zasílat na e-mail: hrdinka@adventorion.cz

Technická redakce: JUPOS, s. r. o., Ostrava

Vytiskla tiskárna ARTRON, s. r. o., Boskovice

Vychází: 16. 9. 2019

PRVNÍ SOBOTA

PROČ BŮH POSÍLÁ PROROKY?

Představte si, že první tvář, kterou bychom spatřili, by byla Boží tvář. Představte si, že první hlas, který bychom uslyšeli, by byl Boží hlas. Přesně to prožili Adam a Eva. „I vytvořil Hospodin Bůh člověka, prach ze země, a vdechl mu v chřípí dech života. Tak se stal člověk živým tvorem“ (Gn 2,7). „A Hospodin Bůh utvořil z žebra, které vzal z člověka, ženu a přivedl ji k němu“ (Gn 2,22).

Když Adam a Eva otevřeli oči, spatřili Boží tvář a zároveň uslyšeli jeho první slova. Všechno v nádherné rajske zahradě bylo dokonalé. Mohli se těšit ze svého vzájemného vztahu, ze společenství andělů a zvláště z Boží přítomnosti. Ellen Whiteová popisuje tuto scénu: „Adam a Eva nebyli jen dětmi v Boží otcovské péči, ale i studenty přijímajícími naučení od vševědoucího Stvořitele. Navštěvovali je andělé a mohli se přímo stýkat se svým Tvůrcem.“¹

Jakmile však hřích ovládl náš svět, vše se děsivě zhoršilo. Namísto aby se těšili ze setkání s Bohem, naši první rodiče před ním v hrůze utíkají a skrývají se. Samozřejmě že se člověk nikdy nemůže před Bohem ukrýt.

Z mnoha věcí, které tohoto dne ztratili, byla jednou z nejbolestivějších přednost bezprostředního a osobního společenství s Bohem. „Adam se před pádem do hříchu mohl těšit z otevřeného společenství se svým Stvořitelem. Hřích však přinesl odloučení člověka od Boha. Tuto propast dokázala překlenout pouze usmířující Kristova oběť, která umožnila znovu navázat spásné spojení nebe se zemí.“²

Bůh nás nezavrhl

Když někoho milujeme, chceme s ním komunikovat a společně trávit čas. My, kteří jsme rodiči, toužíme po tom, abychom mohli trávit čas se svými dětmi – sdílet s nimi své zkušenosti, učit je a povzbuzovat a v případě potřeby jim nabídnout svou pomoc. Chceme jim dát dar vzájemného společenství a komunikace.

Pokud my lidé takto toužíme komunikovat se svými milými, o co více touží náš nebeský Otec po komunikaci s námi lidmi! Ježíš řekl: „Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, tím spíše váš Otec v nebesích dá dobré těm, kdo ho prosí!“ (Mt 7,11).

Bůh však svůj lid neopustil a neponechal ho napospas satanovým klamům! Protože hřích zabránil Bohu v osobní komunikaci s lidmi, kdy s nimi už nemohl mluvit tváří v tvář jako doposud, připravil další způsoby komunikace, aby světu mohl předat všechna důležitá poselství, na kterých závisí život.

Bible odhaluje nejméně devět způsobů, jak Bůh komunikoval s lidmi: (1) prostřednictvím andělů; (2) prostřednictvím stvoření a přírody; (3) prostřednictvím oblaku a ohnivého sloupu; (4) pomocí urím a tumím; (5) prostřednictvím snů; (6) hlasem z nebe; (7) skrze Ducha svatého, který nás vede; (8) skrze Ježíše Krista, který přišel osobně na svět, a (9) prostřednictvím proroků.

„I když Bůh během dějin použil všechny zmíněné formy komunikace, hlavní zjevení Boží vůle

¹ Ellen Whiteová, *Patriarchs and Prophets*, s. 50.

² Ellen Whiteová, *Patriarchs and Prophets*, s. 67.

pro církev ve všech dobách předal Bůh prostřednictvím proroků.³ Tím největším byl Ježíš Kristus (L 24,19; Mt 13,57.58). Boží proroci jsou velmi důležité: „Ovšem, Panovník Hospodin nečiní nic, aniž by zjevil své tajemství prorokům, svým služebníkům“ (Am 3,7).

Proč Bůh posílá svoje proroky?

Proč Bůh posílá svoje proroky? Odpověď nacházíme v Bibli: „Protože měl soucit se svým lidem“ (2Pa 36,15).

Kontext této pasáže je zajímavý. Judské království už hodně ztratilo a bezprostředně mu hrozila invaze Babylóňanů. Obyvatelé tušili, že pokud se tak stane, budou odvléčeni do Babylóna. Jako poslední v řadě bezbožných králů v Judsku vládl Sidkijáš, pod jehož vedením „se i všichni kněžští předáci a lid mnohokrát zpronevěřili, jednali podle kdejakých ohavností pronárodů a poskvrnili Hospodinův dům, který si oddělil jako svatý v Jeruzalémě“ (2Pa 36,14).

To se odehrálo i navzdory skutečnosti, že Bůh Judejcům poslal mnoho svých proroků, včetně Jeremjáše, který tlumočil „výrok Hospodinův“ (2Pa 36,12). Bůh posílá své proroky proto, že „měl soucit se svým lidem“ (2Pa 36,15).

A jak na to reagoval Boží lid? „Oni však Boží posly zesměšňovali, pohrdali jejich slovy a jeho proroky prohlašovali za podvodníky, takže Hospodinovo rozhořčení dolehlo na jeho lid a nebyl, kdo by ho zhojil“ (2Pa 36,16).

Odmítat poselství, které Bůh posílá skrze své proroky, je vážná věc. V tomto případě to vedlo ke smrti mnoha lidí nejrůznějšího věku, dokonce i těch, kteří se uchýlili do Božího chrámu. Nepřátelé vyplenili chrámové poklady, vypálili Boží dům, rozbořili hradby Jeruzaléma a zničili celé město. Ty, kdo tuto pohromu přežili, odvlékli do zajetí.

Bůh prostřednictvím proroků, zvláště proroka Jeremjáše, před touto zkázkou varoval, ale jeho lid jim odmítl naslouchat (2Pa 36,15).

Lidé žel často odmítali Boží proroky i poselství, které Bůh jejich prostřednictvím posílal. Bůh však stále používal tento prorocký komunikační kanál ke svému lidu, jež „zahrnoval svou péčí a chránil ho jako zřítelnicí oka“ (Dt 32,10; Za 2,8).

Bůh působí prostřednictvím proroků

V celých dějinách Bůh předával svým prorokům životně důležitá poselství. Proroci byli obyčejní lidé, které si Bůh vyvolil, aby jako jeho zástupci a poslové přijímali a věrně doručovali jeho poselství lidem.

Bůh ke svým prorokům promlouval ve viděních a prostřednictvím snů. Proroci, pod vedením Ducha svatého a vlastním jazykem, předávali to, co viděli a slyšeli. „Nikdy totiž nebylo vyřčeno prorocství z lidské vůle, nýbrž z popudu Ducha svatého mluvili lidé, poslaní od Boha“ (2Pt 1,21).

Proroci hráli významnou roli v lidských dějinách. Pro církev bylo vždy velikým požehnáním, že Bůh posílá svoje proroky. Herbert Douglass uvádí osm důvodů, proč Bůh používal proroky – „spíše než nějaké dramatické projevy své vůle, jako třeba nápisy v mracích nebo blesky a hromobití během úsvitu“.⁴

- (1) Proroci předpovídali první příchod Krista na svět a připravovali pro něj cestu.
- (2) Jako zástupci Boha proroci ukazovali lidem, že si jich váží natolik, že z jejich středu vybírá muže a ženy, kteří ho zastupují.
- (3) Proroci lidem opakovaně připomínali, že Boží rady a poučení jsou jim trvale k dispozici.
- (4) Přítomnost proroků byla zkouškou, jaký postoj mají lidé k Bohu.
- (5) Poselství, které předávali proroci, má stejnou úlohu i váhu jako osobní komunikace se Stvořitelem.
- (6) Proroci na sobě ukazují, čeho dokáže společenství s Bohem a mocná milost Ducha svatého dosáhnout v životech lidí.
- (7) Proroci napomohli zjevit plán spasení, protože Bůh důsledně propojil božský a lidský

³ T. Housel Jemison, *A Prophet Among You*, s. 23.

⁴ Herbert E. Douglass, *Messenger of the Lord: The Prophetic Ministry of Ellen G. White*, s. 10.

prvek jako svůj nejučinnější prostředek k oslovení ztraceného lidstva.

- (8) Proroci přispěli jedinečným způsobem ke vzniku napsaného Božího slova.⁵

Prorocství je dar

Je zřejmé, že proroci jsou klíčovým prvkem spojení a komunikace mezi Bohem a lidmi. Bible – zapsané Boží slovo – nám uchovává mnoho Božích rad, vysvětlení, varování, napomenutí, povzbuzení a plánů. Bible je sbírkou Božích poselství pro Boží lid. Duch svatý inspiroval proroky, aby v průběhu celých dějin (od Mojžíše k apoštolu Janovi) vytvořili záznam o Božím působení.

Prorocký dar je jedním z darů Ducha svatého, o kterých hovoří 1. list Korintským ve 12. kapitole. Boží slovo naznačuje, že tento dar bude trvat až do konce času. Text z knihy Zjevení 12,17 nám pomáhá určit „pozůstatek“ Božího lidu poslední doby: „Drak v hněvu vůči té ženě rozpoutal válku proti ostatnímu jejímu potomstvu, proti těm, kdo zachovávají příkázání Boží a drží se svědectví Ježíšova.“

V souvislosti s touto pasáží a s pojetím Boha, který promlouvá prostřednictvím svých proroků, dejme do souvislosti slova, která řekl anděl Janovi: „Jsem jen služebník jako ty a tvoji bratří, kteří vydávají svědectví Ježíšovi. Před Bohem poklekní! Kdo vydává svědectví Ježíšovi, má ducha prorocství“ (Zj 19,10).

Adventisté sedmého dne věří, že Bůh ve své moudrosti a soucitu povolal proroka pro tyto poslední dny. I když není nutné zmínit všechny znaky pravého proroka, jedním důležitým znakem je to, že pravý prorok nikdy nebude přinášet poselství v rozporu s těmi, která přinesli Boží proroci v minulosti.

Ellen Whiteová ve všech svých spisech, dopisech, kázáních a poselstvích podporuje Bibli a v ničem neodporuje tomu, co Bible učí. Její prorocká služba přivedla ke Kristu miliony lidí a další miliony získaly pozhennání díky radám, které přinesla. Její vhledy do oblastí zdravého životního stylu, výchovy,

vzdělání a služby dodnes inspirují Boží lid. Její vřstahy ohledně budoucích událostí a rady, jak se na ně připravit, přináší užitek všem, kdo je berou vážně.

Chci vás všechny vyzvat, abyste během tohoto týdne modliteb uvažovali nad úžasným darem moudrosti a soucitu, který nám Bůh daroval ve službě svých proroků, a abyste se rozpomenuli na všechna pozhennání, která získáváte studiem Božího slova. „Věřte v Hospodina Boha svého, a stane se vám věrně; věřte prorokům jeho, a šťastně se vám povede“ (2Pa 20,20).

TED N. C. WILSON,

*PŘEDSEDA GENERÁLNÍ KONFERENCE
CÍRKVE ADVENTISTŮ SEDMÉHO DNE*

Podněty k modlitbám

1. Modleme se za to, aby nám Duch svatý dal schopnost slyšet to, co nám Bůh sděluje prostřednictvím svých proroků.
2. Připomínejme si v modlitbě pozhennání a povzbuzení, která jsme získali ve svém životě při studiu jeho prorockého slova.
3. Prosme Boha za to, aby nám pomohl správně a jasně pochopit roli proroka poslední doby, kterou plnila Ellen Whiteová.

⁵ Herbert E. Douglass, *Messenger of the Lord: The Prophetic Ministry of Ellen G. White*, s. 10.

NEDĚLE

BOŽÍ POSELSTVÍ PRO LIDI

Představte si situaci, kdy byste o křesťanství nic nevěděli. A najednou byste na zemi na ulici našli nějakou knihu. Zvedli byste ji a na obalu byste si přečetli název: Bible. Není tam uveden žádný autor. Kdo tuto knihu napsal?

Když vezmu do ruky jakoukoliv knihu, první věcí po přečtení jejího názvu je, že hledám, kdo tuto knihu napsal. Jelikož pracuji v publikační oblasti, vím přesně, kde mám tuto informaci hledat: nachází se v tiráži. V případě Bible však budeme překvapeni! Když si ji otevřeme, nenajdeme v ní informaci o autorovi.

O co by se měl v prvé řadě zajímat čtenář, který se s Bibli setká poprvé? Mělo by to být několik záležitostí: Kdo Bibli napsal? Jak se k nám dostala? Kdo ji sestavil do tohoto celku? I naprostý laik, který o náboženství neví takřka nic, zná přesvědčení křesťanů, že autorem Bible je sám Bůh. Znamená to tedy, že Bible, jak ji dnes známe, spadla přímo z nebe? Má Bůh nějaké svoje „tajemníky“ nebo „redaktory“? Napsal ji tedy Bůh, nebo to byli lidé?

Když se budeme zabývat fenoménem Bible, je potřeba udělat zásadní rozhodnutí: budeme Bibli analyzovat z pozice, která je pro ni cizí, nebo dáme přednost způsobu, jímž se Bible sama definuje? Abychom pochopili smysl knihy, je potřeba vzít vážně, co říká Bible sama o sobě a o svém původu.

Jeden z nejpłodnějších biblických autorů, apoštol Pavel, naprosto otevřeně napsal: „Veškeré Písmo pochází z Božího Ducha a je dobré k učení, k usvědčování, k nápravě, k výchově ve spravedlnosti,

aby Boží člověk byl náležitě připraven ke každému dobrému činu“ (2Tm 3,16.17)¹.

Ve stejném duchu apoštol Petr prohlásil: „Tím se nám potvrzuje prorocké slovo, a činíte dobře, že se ho držíte; je jako svíce, svítící v temném místě, dokud se nerozbrěskne den a jitřenka vám nevzejde v srdci. Toho si buďte především vědomi, že žádné proroctví v Písmu nevzniká z vlastního pochopení skutečnosti. Nikdy totiž nebylo vyřčeno proroctví z lidské vůle, nýbrž z popudu Ducha svatého mluvili lidé, poslaní od Boha“ (2Pt 1,19–21).

Toto svědectví samotné Bible potvrzuje, že Písmo „inspiroval“ Bůh. Proroci mluvili tehdy, když je „inspiroval“ Duch svatý.

Tyto dvě biblické pasáže obsahují řadu důležitých informací o původu a povaze Bible. Uvádějí, že (1) Písmo má svůj původ v Bohu a on byl iniciátorem zjevení sama sebe v komunikaci s lidmi; (2) zjevení je důsledkem fenoménu „inspirace“ (řecky *theopneustos*) a že (3) tento jev je platný pro celou Bibli.

V této souvislosti je však dobré si všimnout i toho, co tyto texty neříkají. Konstatují, že Bůh je autorem Bible, ale již neříkají, kdo ji napsal. Ti, kdo zaznamenali zjevení díky Boží inspiraci, byli lidé, které vedl Duch svatý.

Apoštol Petr tedy jasně uvádí, že i když se lidé fyzicky podíleli na vzniku Písma, původcem zjevení a zdrojem obsahu Bible je samotný Bůh. Člověk je do tohoto procesu zapojen, ale není vlastním zdrojem vysvětlení, výkladů a interpretací, které obsahuje Písmo.

¹ Biblické texty jsou převzaty z Českého ekumenického překladu Bible.

Jak probíhá inspirace?

Jak je tedy možné rozumět vztahu mezi autorem – Bohem – a těmi, kteří Bibli napsali, tj. zaznamenali Boží poselství? Jakou roli hrají tito akteři? Jakou formou probíhal tento proces zjevení v Písmu?

Dokonce i povrchní přístup k Bibli jako k pouhé knize postačuje čtenáři, aby si uvědomil, že psaní Bible nebylo uceleným procesem, který proběhl v krátké době a jedním způsobem. Na vzniku Bible se podílelo asi 40 lidí, kteří nám zanechali svědectví z doby přesahující 15 století. Zapsali je ve třech různých jazycích: v hebrejštině, aramejštině a řečtině. Při bližším zkoumání by se objevila řada literárních stylů a prvky rozmanitosti zastoupených kultur.

Jak byla Bible sestavena do jednoho celku?

Verše, které byly zmíněny (2Tm 3,16 a 2Pt 1,21), konstatují, že Bůh „inspiroval“ Písmo. Tento pojem je však příliš široký na to, aby vysvětlil, jak prakticky Bůh sděloval svoji vůli, aby ji bylo možné zapsat.

S ohledem na prohlášení samotného Písma se badatelé snažili pochopit, jak funguje fenomén inspirace. Ačkoli jako adventisté sedmého dne odmítáme teorii mechanické či verbální inspirace (nevěříme, že každé slovo Písma diktoval Duch svatý), věříme, že proces zjevení a inspirace měl vliv i na výběr slov proroků. Duch svatý vedl proroky v procesu psaní, aby zajistil spolehlivé zaznamenání poselství, které přijali. „Slova jsou také součástí procesu zjevení a inspirace.“²

Bůh tedy vedl ty, kteří zaznamenávali jeho poselství, aby vyjádřili Boží zjevení svými vlastními slovy. To znamená, že slova zvolená k vyjádření Božího poselství si vybrali sami pod vedením Ducha svatého. Jinými slovy – byli Božími písaři, nikoliv jeho perem.

Ti, kteří zaznamenávali Boží poselství, sice používali „nedokonalý“ prostředek lidského jazyka,

Boží slovo je přesto nejvyšším, autoritativním a neomylným zjevením Boží vůle. Nedokonalý nástroj lidského jazyka zprostředkovává Boží poselství. Stejně jako je nedělitelná božsko-lidská Kristova přirozenost, není možné oddělit v Bibli obsah od prostředku vyjádření. Bůh sám tímto božsko-lidským fenoménem přináší informace a řídí proces psaní, aniž by jakkoliv potlačil lidskou individualitu nebo schopnosti, ale bdí nad tím, aby výsledek celého procesu byl spolehlivý.

Podněty k modlitbám

1. Modleme se za to, aby nám Bůh dal schopnost porozumět různým částem Bible a vytěžit z nich potřebné aktuální poselství.
2. Žádejme o důvěru a schopnost porozumět procesu inspirace, jehož prostřednictvím nám Bůh dal Písmo.
3. Chvalme Boha za různorodost poselství, která dal ve svém slově, včetně podobenství, přísloví, básní a prorocství.

² Raoul Dederen, „Toward a Seventh-day Adventist Theology of Revelation-Inspiration,“ v *North American Bible Conference 1974*, s. 10.

PONDĚLÍ

JAK JE MOŽNÉ POZNAT PRAVÉHO PROROKA?

„Co si myslíte o ženě, která prohlašuje, že je prorokyní a jejíž poselství jsou na YouTube?“ zeptal se mne jeden znepokojený bratr, když jsem se jednoho sobotního rána zdravil s lidmi před bohoslužbou.

„Abych byl upřímný, nikdy jsem o ní neslyšel,“ odpověděl jsem. „Nejdříve mi dej odkaz na její videa, abych se na ně podíval, a pak ti budu moci dát informovanější odpověď.“ Když jsem se pak podíval na některá její videa, došel jsem k závěru, že tato žena podle všeho není pravým prorokem. (Služba YouTube umožňuje značnou sledovanost různým samozvaným prorokům.) Co vede nějakého člověka k tomu, aby tvrdil, že od Boha obdržel prorocké poselství? Avšak ještě důležitější je to, jak může církve posoudit, jestli někdo skutečně obdržel prorocké poselství od Boha. A pokud taková poselství člověk přijme, stává se okamžitě prorokem?

Bůh s námi chce stále komunikovat prostřednictvím proroků. Apoštol Pavel doporučuje: „Plamen Ducha nezhasávejte, prorockými dary nepohrdejte. Všecko zkoumejte, dobrého se držte“ (1Te 5,19–21). Pokud budeme přehlížet pravdivé prorocké poselství, které nám Bůh sdělil prostřednictvím starodávných proroků, nebo to, které Bůh chce sdělit svému lidu na konci času, dopustíme se vážné chyby.

Na druhou stranu Kristus varoval před působením falešných proroků: „Varujte se lživých proroků, kteří k vám přicházejí v rouchu ovčím, ale uvnitř jsou draví vlci“ (Mt 7,15). Zaměřte se na to, aby oklamali vyvolené v době před druhým příchodem Krista (Mt 24,24). Proto Jan vyslovil velmi jasnou

radu: „Milovaní, nevěřte každému vnučnutí, nýbrž zkoumejte duchy, zda jsou z Boha; neboť mnoho falešných proroků vyšlo do světa“ (1J 4,1).

Ověření pravosti proroka

Podle kterých znaků je možné rozpoznat pravého Božího proroka? Bible upozorňuje na to, že působení falešných proroků není pouze fenoménem současného křesťanství. Falešní proroci působili v Izraeli už v době proroka Jeremjáše (Jr 14,14). Současníci Jeremjáše dostali radu, aby jako zkoušku pravosti proroka použili důkaz naplnění jeho proroctví: „Prorok, který prorokoval o pokoji, byl uznán za proroka, kterého opravdu poslal Hospodin, až když došlo na slovo toho proroka“ (Jr 28,9; 9,9; Dt 18,21.22).

Služba proroka však zahrnuje mnohem více než pouze předpovídat budoucnost. Je však také potřeba zohlednit, že princip podmíněného proroctví znamená, že změna podmínek nebo vztahů může také znamenat změnu předpovídané budoucnosti (Jr 18,7–10) – jak se to například stalo v případě Jonášova poselství o zničení Ninive.

Další „zkouškou“ proroka je vnitřní soudržnost prorockého poselství. Celý systém odhalených pravd sestává z řetězce na sebe navazujících poselství. Jeden a tentýž Duch svatý zjevil všechna prorocká poselství v kánonu Písma (2Tm 3,16), proto každé nové poselství musí být v souladu s pravdami, které byly zjeveny už dříve: „K zákonu a svědectví! Pokud nechtějí, ať mluví podle toho slova, ve kterém není žádné světlo“ (Iz 8,20). Kristus sám vztahoval „všechna Písma“ z minulosti na sebe (L 24,27), aby ukázal, že jeho poselství o něm jako

o proroka a o jeho mesiášské oběti byla pravdivá a proctví se skutečně přesně naplnila.

Pravda je beze sporu progresivní (v průběhu času je zjevována nová pravda), kdy proroci později přidávají nové myšlenky a podrobnosti k pravdám odhaleným dřívějšími proroky. Nová poselství však nesmějí být v žádném případě v rozporu s poselstvími z minulosti.

Je zřejmé, že důležité je poselství, nikoliv posel, a proroci jsou pouhými lidmi se všemi svými slabostmi a omezeními. Kristus nás vyzývá, abychom při posuzování pravosti někoho, kdo se prohlašuje za proroka, sledovali ovoce jeho života: „Po jejich ovoci je poznáte. Což sklízejí z trní hrozny nebo z bodláčí filky? Tak každý dobrý strom dává dobré ovoce, ale špatný strom dává špatné ovoce. Dobrý strom nemůže nést špatné ovoce a špatný strom nemůže nést dobré ovoce... A tak je poznáte po jejich ovoci“ (Mt 7,16–20).

I když to někdy trvá nějakou dobu, dravý vlk i ve svém převleku za mírnou ovci jednou vycení svoje vlčí tesáky.

Každý prorok musí být samozřejmě zaměřen na Krista, vyznávat božsko-lidskou přirozenost Krista a vyvyšovat jeho obět pro lidstvo: „Podle toho poznáte Ducha Božího: Každé vnuknutí, které vede k vyznání, že Ježíš Kristus přišel v těle, je z Boha; každé vnuknutí, které nevede k vyznání Ježíše, z Boha není“ (1J 4,2.3).

Další znaky pravého proroka mohou zahrnovat časovou aktuálnost jejich poselství (2Kr 6,10–12); praktickou povahu jeho poselství (na rozdíl od abstrakcí a zobecnění); ovoce v životě jeho následovníků a přijímání zjevení prostřednictvím snů a vidění (Nu 12,6). Je potřeba však zdůraznit, že naplnění některého z uvedených znaků ještě neznamená, že dotyčný se stal pravým prorokem – stejně jako to, že král Nebúkadnesar spatřil božské vidění, z něho neudělalo plnohodnotného proroka.

Cena za službu proroka

Během let, kdy jsme sloužili v jihoamerickém španělském nakladatelství, dostali jsme řadu rukopisů, které obsahovaly údajná prorocká poselství

pro Církev adventistů sedmého dne. Některé rukopisy jsme dostali jen proto, abychom zhodnotili jejich obsah. Jiní tvrdili, že jim Bůh přikázal, abychom jejich poselství okamžitě zveřejnili. Když jsme to odmítli, řada z nich nás odsoudila, protože jsme neuposlechli jejich příkaz.

Zjistili jsme, že většina těchto domnělých proroků má něco společného: jsou doslova posedlí touhou, aby byli uznáni jako proroci. Když však zkoumáme zkušenosti biblických proroků, můžeme se přesvědčit, že jednali úplně opačně: mnoho z nich se bránilo přijmout výzvu, aby se stali proroky (Jr 1,6; Iz 6,5; Ex 4,10–15), nebo vyžadovali řadu důkazů, které by je přesvědčili, aby tuto výzvu přijali (Sd 6). Hlavním důvodem je to, že lidé obvykle proroka neviděli rádi (Jr 20,2; 1Kr 18). Jana Křtitele jako „největšího“ ze všech proroků stali a jeho hlavu přinesli na stříbrném podnose (Mt 11,11; 14,1–12). Tyto zkušenosti nás učí, abychom „zkoumali duchy“ (1J 4,1), zvláště když údajní proroci vyžadují, aby byli uznáni jako Boží poslové.

Každý padělek předpokládá existenci něčeho pravého. Čím důmyslnější je falzifikát, tím více důkazů podporuje hodnotu originálu, který se padělek pokouší nahradit. Satan se snaží nahradit pravé proroky, protože zná hodnotu pravých Božích poselství. Snažme se proto „zkoumat duchy“, ale přitom nepotlačujeme hlas Božího Ducha.

Podněty k modlitbám

1. Modleme se za to, aby nám Bůh dal moudrost k rozlišení toho, co nám říkají někteří lidé, kteří tvrdí, že jsou Božími mluvčími.
2. Modleme se, aby nás Duch svatý vedl a vybavil svojí moudrostí dříve, než svůj život podřídíme jakémukoliv člověku, který přináší biblické poselství.
3. Pozvedněme svoje srdce v modlitbě k Bohu v okamžiku, kdy se dozvídáme „novou pravdu“, a zkoumejme ji s prosbou, aby nám Boží Duch zjevil jeho pravdu. Připusťme přitom možnost, že Duch svatý nepotvrdí to, co považujeme za pravdu.

ÚTERÝ

ČTĚME BIBLI SPRÁVNÝM ZPŮSOBEM?

Ježíš přinášel poselství a zároveň byl prorokem. On je největším zjevením Otce (J 14,9) a největším prorokem (Žd 1,2).

Tak to vnímali jeho současníci (J 6,14; L 7,16.17). Samařanka řekla: „Pane, vidím, že jsi prorok“ (J 4,19).

Kristus byl nejen zjevením a zjevovatelem, poselstvím i poslem, ale byl také vykladačem Písma. Jako prorok přímo předával poselství z nebe a v tradičním pojetí prorockých škol byl i obhájcem a vykladačem Tóry. Dokonce už v raném věku ohromil učitele Zákona, když „všichni, kteří ho slyšeli, se divili rozumnosti jeho odpovědí“ (L 2,47). Jako znalce Písma ho uznávali obyčejní Izraelci (Mk 1,22) i náboženští vůdcové v Jeruzalémě, kteří ho oslovovali titulem „učitel poslaný od Boha“ (J 3,2).

Ježíš nepřišel proto, aby změnil zdroj zjevení (Zákon), ale aby ho naplnil (Mt 5,17). Jeho posláním bylo osvětlení pravého významu Písma lidem, kteří pozbyli správný způsob výkladu Písma i opravdové prožívání pravého náboženství. Ježíš se neustále stavěl proti metodám interpretace Písma své doby, když při odkazu na to, co „bylo řečeno“ (Mt 5,27), uváděl „ale já vám říkám“ (Mt 5,28). Přinesl tím pravý prorocký výklad.

Můžeme najít principy jeho výkladu v nějakém projevu či učení? Z jednoho příběhu, který se odehrál krátce před jeho návratem k nebeskému Otci, můžeme odvodit řadu jeho principů interpretace. Projděme se spolu s Ježíšem po cestě do Emauz. Můžeme na ní zahlédnout některé principy výkladu Bible, který dokáže osvětit naši mysl a zapálit naše srdce.

Ježíšova hermeneutika

Lukáš 24 uvádí, jak se Ježíš připojil ke dvěma zklamaným učedníkům, kteří se vraceli do Emauz. Rámcově i prakticky jim představil několik zásad biblického výkladu, které po celou dobu své služby předával svým učedníkům a následovníkům.

Tento příběh zmiňuje, jak zármutek z nedávné Ježíšovy smrti připravil jeho učedníky i o jejich mesiášské očekávání. Když se k nim Ježíš připojil, učedníci ho nepoznali. Když uslyšel důvody jejich zklamání, řekl jim: „Jak jste nechápaví! To je vám tak těžké uvěřit všemu, co mluvili proroci! Což neměl Mesiáš to vše vytrpět a vejít do slávy?‘ Potom začal od Mojžíše a všech proroků a vykládal jim to, co se na něho vztahovalo ve všech částech Písma“ (L 24,25–27).

Z jeho odpovědi můžeme odvodit několik principů prorockého výkladu:

1. Princip biblického kánonu. Kristus nezakládal pravdivost svého poselství na základě reality prvního století ani s pomocí židovské tradice či řecké filozofie, které v tehdejší kultuře převládaly. Naopak, použil „to, co se na něho vztahovalo ve všech částech Písma“ (L 24,27). To znamená, že k interpretaci biblických informací o své vlastní roli Mesiáše použil Písmo. Informace potřebné k interpretaci Bible se tedy nacházejí v samotném kánonu Písma. Bible je tak vlastním vykladačem.

Ježíš několikrát zdůraznil, že Bible je nadřazena tradici (Mt 15,3–6). Také další autoři Nového zákona poukázali na skutečnost, že Písmo převyšuje lidskou filozofii (Ko 2,8), lidský rozum (Př 14,12) a takzvané poznání ve světě, za jehož

součástí je možné považovat v určitých případech i vědu (1Tm 6,20).

Základní vědecký postup vyžaduje, aby naše hermeneutické předpoklady vycházely z toho, co zamýšlíme pochopit. Závislost na filozofii při stanovení teologických hermeneutických předpokladů ukazuje na rozpor s principem celého kánonu. Aby bylo možné vykládat biblické informace, principy interpretace musejí být odvozeny ze samotného Písma, ne z filozofických předpokladů.

2. Princip jednoty Písma. Bibli v průběhu mnoha staletí sepsalo mnoho autorů, celé Písmo inspiroval Boží Duch – a proto je celé Božím slovem. V tomto smyslu mezi jeho částmi existuje zásadní jednota a harmonie (Mt 5,17; 2Tm 3,16).

Tím, že se Ježíš při cestě do Emauz odvolal na Mojžíše (Pentateuch) a na „všechny proroky“, tak ve svém výkladu použil celou hebrejskou Bibli, a tím zdůraznil tento princip jednoty Písma.

3. Christologický princip. Jedním z důvodů, proč Ježíš použil celou hebrejskou Bibli k označení toho, „co se na něho vztahovalo ve všech částech Písma“, bylo to, že všechna Písma „svědčí“ o něm (J 5,39). Nový zákon podporuje tuto myšlenku tím, že popisuje Krista jako naplnění „zaslíbení daných patriarchům“ (Ř 15, 8), kterému „všichni proroci vydávají svědectví“ (Sk 10,43), „ke všem zaslíbením Božím, kolik jich jen jest, bylo v něm řečeno ‚Ano‘“ (2K 1,20).
4. Spásonosný princip. Písmo nebylo napsáno proto, aby uspokojilo naši intelektuální zvědavost. Neměli bychom ho studovat jen proto, abychom zvítězili v diskuzi nebo ukázali, že zastáváme správné učení. Odkazem na to, že byl naplněním všech zaslíbení Písma, se Kristus představil jako Beránek Boží, který jediný dokáže zachránit člověka. Hlavním smyslem Písma je zjevení Krista jako Spasitele; to je základní výkladovou ideou našeho studia.

Použitím správných principů prorocké interpretace chtěl Ježíš povzbudit dva muže na cestě do Emauz, aby překonali své duchovní zklamání a do-kázali se radovat z dobré zprávy o vzkříšení Ježíše Krista, který přemohl smrt a přináší věčný

život. Ježíš dosáhl svého cíle, protože po této „lekcí z Bible“ učedníci přiznali: „Což nám srdce nehořelo, když s námi na cestě mluvil a otvíral nám Písma?“ (L 24,32).

Když budeme dodržovat principy, které stanovil Kristus, tak nejen pochopíme biblické pravdy, ale dovolíme mu, aby se rozhořelo naše srdce a abychom s radostí a vděčností přijali jeho záchranu.

Podněty k modlitbám

1. Když budeme číst Písmo a využívat při tom Ježíšovy metody výkladu, modleme se, aby nám Duch svatý ukázal spojení mezi těmi pasážemi Písma, které nám pomohou získat správné pochopení.
2. Modleme se za to, abychom přijímali dar spásení a prohlubovali náš vztah s Ježíšem.
3. Žádejme Ducha svatého, aby nám dal svědectví o hodnotě Písma v našem životě, abychom je mohli sdílet s dalšími lidmi.

STŘEDA

OPRÁŠIT BOŽÍ PROROCKÉ SLOVO

Boží lid měl jen zřídkakdy dobrý vztah se svými proroky. Ve skutečnosti se ti, kteří byli povoláni k prorocké službě, často zdráhali přijmout pověření. Uvědomovali si totiž, že lidé obvykle zavrhnou posla, protože odmítají jeho poselství. Proroci tak častokrát za zvěstování Božího slova platili nesmírně vysokou cenu. Ježíš poukázal na to, že s křesťany se bude zacházet stejným způsobem (Mt 5,12). Štěpán položil členům židovské velerady otázku: „Byl kdy nějaký prorok, aby ho vaši otcové nepronásledovali?“ (Sk 7,52).

Avšak odmítání prorockého slova nebylo jediným problémem, který museli proroci zažívat ze strany Božího lidu. Násilná opozice během života proroka vedla většinou ke lhostejnosti lidu a nakonec k zapomnění prorockého poselství. Žel, typickým důsledkem přehlížení prorockého slova bylo odpadnutí a zkáza.

Opravdová obnova

V nejhorších obdobích odpadnutí a ponížení národa Bůh vyvedl prorocké poselství ze zapomnění, aby vyvolal duchovní oživení. Během obnovy Božího chrámu v době krále Jóšijáše ohlásil kněz Chilkijáš písaři Šafanovi: „Nalezl jsem v Hospodinově domě knihu Zákona“ (2Pa 34,15). Je neuvěřitelné, že se na knize s Božím prorockým poselstvím v zapomenutém koutě chrámu usazoval letitý prach.

Když král Jóšijáš uslyšel, co tento prorocký svitek obsahuje, zvolal: „Vždyť je na nás vylito velké Hospodinovo rozhořčení za to, že naši otcové nedbali na Hospodinovo slovo a nejednali podle toho všeho, co je v této knize napsáno“ (2Pa 34,21). Jóšijáš poté povolal obyvatele, aby naslouchali Božímu

slovu; král i lid obnovili svoji smlouvu s Bohem; slavili patrně nejpamátnější Pesach, protože „žádný z izraelských králů neslavil takový hod beránka, jaký slavil Jóšijáš, kněží, lévici a celý Juda i přítomní Izraelci a obyvatelé Jeruzaléma“ (2Pa 35,18).

Něco podobného se stalo i v době Nehemjáše, když Ezdráš přečetl Zákon před lidmi. „Kněz Ezdráš přinesl Zákon před shromáždění mužů i žen, všech, kteří byli schopni rozumět, aby jej slyšeli, prvního dne měsíce sedmého. Četl z něho na prostranství před Vodní branou od svítání až do poledne mužům i ženám, těm, kteří byli schopni rozumět. Všechn lid pozorně naslouchal slovům z knihy Zákona“ (Neh 8,2.3). O nějakou dobu později pokračovalo duchovní oživení: „Dvacátého čtvrtého dne toho měsíce se Izraelci shromáždili k postu v zíněných rouchách a s prsty na hlavě ... když četli čtyřikrát za den z knihy Zákona Hospodina, svého Boha, a čtyřikrát se vyznávali a klaněli Hospodinu, svému Bohu“ (Neh 9,1.3).

Po tomto duchovním probuzení přišla reformační: „Připojovali se ke svým vznešeným bratřím. Přicházeli a zavazovali se, že budou žít podle Božího zákona, který byl vydán skrze Božího služebníka Mojžíše, a že budou zachovávat a plnit všechna přikázání Hospodina, našeho Pána, jeho práva a jeho nařízení“ (Neh 10,30). Zavázali se, že se nebudou směřovat s pohanskými národy, že budou zachovávat sobotu podle přikázání, že budou společně podporovat chrám a bohoslužby a že navrátí desátky a oběti (Neh 10,30–39).

To všechno se může odehrát, když i my oprášíme Boží prorocké slovo, budeme je číst a uplatňovat v našich životech.

Oprašit proroky

Podle Globálního průzkumu členů církve z roku 2018 přibližně 48 % adventistů sedmého dne po celém světě studuje Bibli každý den.¹ I když – podle toho, s kým mluvíme – můžeme tuto statistiku vidět průzorem poloplné nebo poloprázdné sklenice, je jasné, že jako členové církve bychom měli zlepšit návyk každodenního čtení Bible. Uprostřed temnoty tohoto světa může Bible přinést do našich životů světlo a naději, může nám pomoci vést ostatní k Ježíši a být naším průvodcem na cestě do nebe: „Tím se nám potvrzuje prorocké slovo, a činíte dobře, že se ho držíte; je jako svíce, svítící v temném místě, dokud se nerozžesne den a jitřenka vám nevstane v srdci“ (2Pt 1,19).

Máme přirozený sklon spoléhat se na vlastní inteligenci, sílu nebo moudrost a zapomínat, že „naše srdce je nejúskočnější a nevlýčitelné“ (Jr 17,9). Naší jedinou zárukou proto je, abychom důvěřovali prorockému slovu: „Věřte v Hospodina, svého Boha, a budete nepohnutelní; věřte jeho prorokům a bude vás provázet zdar“ (2Pa 20,20). Jedině Písmo dokáže oživit naše duše, dát nám moudrost, vlít do srdce radost a získat správný postoj k životu: „Hospodinův zákon je dokonalý, udržuje při životě. Hospodinovo svědectví je pravdivé, nezkušený jím zmoudří. Hospodinova ustanovení jsou přímá, jsou pro radost v srdci. Hospodinovo přikázání je ryzí, dává očím světlo (Ž 19,8.9).

Tři principy ze „Slyš, Izraeli“

Málokdo, pokud se vůbec někdo takový najde, není zatížen různými problémy z rodové historie. Nezdravé mezilidské interakce lze sledovat až k někomu, kdo se rozhodl, že se nebude řídit Božími radami. I když Boží láska vede k úplnému odpuštění a přináší komplexní uzdravení našich životů, minulost vyvolává bolest a utrpení. Dobrou zprávou je, že zděděné negativní vzorce nemusejí nikoho natrvalo svazovat. Pokud se rozhodneme

zlomit negativní okovy minulosti, pokud začneme plně věřit prorockému slovu a řídit se jím, můžeme prožít úplnou proměnu své povahy a během našeho života můžeme změnit směřování svého rodu.

Žít vírou znamená řídit se Boží vůlí a nepochybovat o ní, i když jsme v minulosti nechápali její smysl a ani když plně nechápeme cestu, kterou se budeme ubírat v budoucnosti. Jak toho můžeme dosáhnout? „Aby člověk mohl žít ve světle, musí přijít tam, kde světlo svítí.“² Klíčem je dovolit, abychom „byli spaseni tímto Světlem, abychom toto světlo plně prožívali a předávali je těm, kdo se nacházejí ve tmě“.³

Když jsme se rozhodli založit rodinu, snažili jsme se uplatňovat příkaz ze „Slyš, Izraeli“ (Šema) v našem každodenním životě: „Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin jediný. Budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší a celou svou silou. A tato slova, která ti dnes přikazuji, budeš mít v srdci. Budeš je vštěpovat svým synům a budeš o nich rozmlouvat, když budeš sedět doma nebo půjdeš cestou, když budeš uléhat nebo vstávat. Uvážeš si je jako znamení na ruku a budeš je mít jako pásek na čele mezi očima. Napíšeš je také na veřeje svého domu a na své brány“ (Dt 6,4–9).

Tento text zahrnuje tři principy, které udržují světlo prorockého slova v našem životě.

1. Hovoří o prioritách. Bůh by měl být v našich srdcích tím prvním (Dt 6,5).
2. Vybízí nás k tomu, abychom trávili čas s Božím slovem. Měli bychom je číst, přemýšlet a mluvit o něm od rána do noci (Dt 6,6.7).
3. Text zmiňuje i sílu vlivů. Boží slovo musíme mít vždycky po ruce a musí být hlavním vlivem, který prostřednictvím duševních cest vstupuje do našich myslí (Dt 6,8.9).

Pokud tedy věnujeme dostatek času Božímu slovu a jeho vlivu a seřadíme si správně svoje priority, Bůh povede naše životy a požehná našim domovům.

¹ adventistresearch.org/sites/default/files/files/AC2018%20-%20Global%20Church%20Member%20Survey%20Data%20Report.pdf

² Ellen G. Whiteová, Testimonies for the Church, sv. 4, s. 106.

³ Tamtéž, sv. 2, s. 123.

Bezpečný průvodce pro naši dobu

Jako adventisté sedmého dne se můžeme těšit ze dvou výsad: máme Bibli, která je základem naší víry a praktického života, a také moderní projevení prorockého daru ve svědectví Ellen Whiteové. Proč to můžeme považovat za výsadu? Protože téměř dva tisíce roků po dokončení biblického textu jsme obdrželi pokyny o tom, jak máme uplatňovat Písmo v naší moderní době a jak naplňovat svěřené poslání v době konce.

Čtení spisů Ellen Whiteové a praktikování jejích rad obohacuje naše životy a je prospěšné pro naše rodiny. Je v nich zdůrazněna péče o manželství, které je založeno na bázni vůči Bohu. Přináší však také rady pro výchovu dětí, jež nás mohou provést labyrintem mnoha lidských teorií o výchově dětí, kterých se v dnešní době vynořilo opravdu hodně. Přináší i skvělé rady ohledně zdravého životního stylu.

Knihy Ellen Whiteové nás však posilují i na naší duchovní cestě za Kristem. Kázání v naší církvi formují homiletické aplikace Ellen Whiteové a její biblické výklady. Její jedinečný teologický přístup nás stále překvapuje svojí hloubkou.

Výzvy pro budoucnost

I když jako církev pokračujeme v úsilí nechat se vést jistým prorockým hlasem Bible i spisů Ellen Whiteové, nová generace věřících čeká na to, že ji pro to získáme. Tuto výzvu však hodně komplikuje skutečnost, že mladá generace obecně čte velmi málo, žije ve velkém informačním tlaku a komunikuje přes moderní elektronická média.

Svět je unášen vírem do chaosu nejrůznějších informací a idejí. My však máme v prorockém slovu přesné souřadnice k dosažení bezpečného přístavu. Dovolme proto Světlu, ať osvětluje cestu naši i ostatních lidí až do okamžiku, kdy se objeví očekávaná Jitřenka.

Podněty k modlitbám

1. Modleme se k Pánu za svůj vlastní postoj k jeho zákonu a za ochotu se jím řídit.
2. Chvalme Pána Boha tak, jak to popisují Žalmy – za světlo jeho slova, za to, že nás vede cestou svých nařízení a rad.
3. Modleme se za to, aby Bůh i skrze nás osvětlil svět a přivedl ho na svoji cestu.

ČTVRTEK

PROROCI

PRAVÍ A FALEŠNÍ, MINULÍ A NOVÍ

Po bohoslužbě mi položila jedna dospívající dívka přímočarou a jasně formulovanou otázku: „Proč ke mně Bůh nemluví?“ Bylo by snadné jí odpovědět, že Bůh ke každému z nás přece promlouvá skrze Bibli. Ale tato dívka chtěla vědět, proč k ní Bůh nemluví osobně.

Řada věřících si klade otázku, proč k nim dnes Bůh nepromlouvá přímo, nezprostředkovaně. Je

skutečností, že Bůh k lidem v minulosti „mluvíval ústy proroků a zejména ve svém Synu“ (Žd 1,1), ale je možné si položit otázku: Proč k nám již v dnešní době nepromlouvá? Při hledání odpovědi na tuto otázku přemýšlejme nad tím, jestli prorocký dar ustal uzavřením biblického kánonu, nebo jestli od této doby Bůh znovu povolal nějaké proroky nebo jestli to udělá v budoucnosti.

Byl dar prorocství ukončen?

Ohledně platnosti a trvání prorockého daru existují dva protichůdné názory. Existují křesťané, kteří jsou přesvědčeni o tom, že duchovní dary jako mluvení v jazycích, prorocství či uzdravování ustaly po uplynutí doby apoštolů. Podle tohoto názoru měly tyto nadpřirozené dary sloužit jako znamení v době vzniku křesťanské církve a v počátcích šíření evangelia. Proti tomu stojí ti, kteří zastávají názor, že Duch svatý může kdykoliv udělit duchovní dary i lidem, kteří nejsou původními dvanácti učedníky.

Křesťané, kteří odmítají možnost nového projevu duchovních darů, to dělají na základě tří předpokladů. (1) Biblický kánon je již uzavřený; (2) Bible je neomylnou a dostatečnou autoritou a (3) církvi pro její vedení dostačuje Písmo. Jinak řečeno, tito lidé věří, že poselství, které bylo dáno v uzavřeném kánonu Bible, stačí k tomu, aby církev vedlo až do konce dějin.

Trvalou a pravidelnou službu proroků tvořilo sdělování Boží vůle a vyučování jeho slova, kromě toho je však Bůh častokrát posílal řešit krizové situace. V obtížných dobách – ať je vyvolaly vnější okolnosti, nebo vnitřní okolnosti odpadnutí – řešili proroci konfliktní situace, nabízelí vedení v těchto zvláštních situacích plných zmatků nebo jednoduše přinesli zvláštní poselství v určitém okamžiku plánu spásy.

Někteří z těchto proroků nebyli zahrnuti do souboru kanonických spisů (například Nátan, Achijáš Šíloský či Jeeda – 2Pa 9,29). To, co nekanoničtí proroci řekli nebo napsali, bylo autoritativní a závazné pro lidi, kteří žili v jejich době (2S 12,7–15), protože autorita prorockého psaní je založena na inspiraci. Prorocký dar nekanonických proroků neměl nahradit svědectví kanonických proroků, ale naplnit specifické potřeby Božího lidu. Je však třeba uvést, že všechno, co tito proroci učili, bylo v souladu s Božím zjevením kanonickým prorokům.

Po době Jana, autora knihy Zjevení, byl kánon Bible uzavřen a nemohou k němu být přidávány další inspirované knihy. Otázkou, kterou si dnes

klademe, je, jestli Bůh od doby uzavření biblického kánonu ještě posílá svoje proroky. Mohl by se někdo takový objevit v současné době nebo v budoucnosti?

Žádoucí dar

Nový zákon dává daru prorocství výjimečné postavení mezi dary Ducha svatého. Na jednom místě ho apoštol Pavel klade na první místo mezi službami, které jsou pro církve nejužitečnější, a na dalších dvou místech ho uvádí na druhém místě (Ř 12,6; 1Ko 12,28; Ef 4,11). Kromě toho apoštol Pavel povzbuzuje věřící, aby po tomto daru dychtivě toužili (1K 14,1.39) – i když Duch svatý vždycky udílí svoje dary, jak sám chce.

Pavel tedy dvakrát poukazuje na to, že Bůh v církvi ustanovil proroky (1K 12,28; Ef 4,11). Navíc zdůrazňuje, že novozákonní církev byla postavena na základu proroků a apoštolů (Ef 2,20). Apoštolové byli novozákonními proroky, protože – jak napsal Pavel v listu Efezským 3,4.5 – Duch svatý zjevil apoštolům a prorokům Kristovo tajemství, které nebylo známo dřívějším generacím. Z toho můžeme vyvodit, že tento projev daru prorocství nebyl omezen pouze na biblický kánon.

Dar pro dobu konce

Ježíš řekl, že v poslední době přijdou falešní proroci, kteří budou tvrdit, že prorokují v jeho jménu (Mt 7,15–23). Tito lživí proroci budou působit v době konce a budou předvádět tak velká znamení a zázraky, že by svedli i vyvolené (Mt 24,24). Ježíš vyřkl toto varování, protože tento padělek prorockého daru se má projevit v době konce a bude v rozporu s pravým prorockým darem.

Prorok Jóel, který se zaměřil převážně na dobu konce, předpověděl hojné vylití Ducha svatého na Boží lid. Toto vylití způsobí, že mladí lidé obdrží vidění, starší budou mít sny a synové a dcery budou prorokovat (Jl 3,1.2). Jak můžeme vědět, že Jóel odkazuje konkrétně na dobu konce? Protože toto prorocství definuje časový rámec, kdy se dar prorocství takto projeví. Zmiňuje se o kosmických jevech, jako je zatmění Slunce a krvavé zrudnutí Měsíce. Hovoří také o katastrofách na Zemi,

kteří jsou šifrovaným jazykem popsány jako „krev a oheň a sloupy dýmu“. Toto všechno bude předcházet, „než přijde den Hospodinův, veliký a hrozný“ (Jl 3,3–5).

Apoštol Petr vztahuje Jóelovo proroctví na událost Letnic (Sk 2,16–21), když spojuje dar proroctví s darem jazyků. Proč? Jóelovo proroctví o budoucím projevu prorockého daru je zmíněno v souvislosti s raným a pozdním deštěm (Jl 2,23–32). Podzimní deště, které umožnily semenům vyklíčit a zakořenit, se nazývaly raný déšť. Jarní dešťové srážky, které umožnily dozrání úrody a přípravu na sklizeň, se označovaly termínem pozdní déšť. Starý zákon používá tento jev zemědělského cyklu v Palestině jako symbol duchovního daru, který Bůh dává svému lidu skrze svého Ducha (Oz 6,3).

Petr spolu s dalšími apoštoly zažili vylití raného deště. Pozdní déšť přichází se stejnou mocí Ducha a Boží lid objeví dar proroctví ve svém středu.

My, kteří čekáme na brzký návrat Ježíše, máme prožít vylití pozdního duchovního deště. Toto vylití Ducha svatého bude ještě hojnější než to předchozí. To způsobí, že „synové i vaše dcery budou prorokovat, starci budou mít sny, jinoši budou mít prorocká vidění“ (Jl 3,1).

Podněty k modlitbám

1. Modleme se zejména za plnější porozumění novozákonním proroctvím, která hovoří o naší době.
2. Žádejme Boha, aby nám svoje pravdy natolik objasnil a upevnil v naší mysli, že nás žádný falzifikát nedokáže oklamat.
3. Vyjádřeme Bohu své rozhodnutí, že mu budeme důvěřovat, když nás povede v celém našem životě, a žádejme ho, aby nás uchránil před nebezpečím falešných proroků.

PÁTEK

LID VĚTŠÍHO A MENŠÍHO SVĚTLA

Často jsem během setkání argentinské biblické společnosti spolupracoval s duchovními jiných církví. Při jedné příležitosti jeden z nich projevil zájem o současný stav církve adventistů. Když jsem ho seznámil s našimi vzdělávacími a zdravotnickými institucemi, vyjádřil obdiv nad tím, jak naše církve v Jižní Americe roste. Na konci našeho rozhovoru jakoby mimochodem vyslovil poznámku: „Je pouze škoda, že uznáváte Ellen Whiteovou jako prorokyni.“ Tuto výhradu nám častokrát předkládají naši evangelikální přátelé.

Jaký odkaz vlastně zanechala Ellen Whiteová Církvi adventistů sedmého dne? A jakou váhu mají

její spisy pro naši církve v současnosti? Pokusíme se zde odpovědět způsobem, který se může stát východím bodem, aby se církev mohla zamyslet nad těmito otázkami.

Odkaz Ellen Whiteové

Odmítnutí odkazu Ellen Whiteové by pro adventisty sedmého dne znamenalo totéž, jako kdyby se luteráni zřekli Luthera nebo metodisté bratřů Johna a Charlese Wesleyových. Její význam přesahuje skutečnost, že byla spoluzakladatelkou hnutí, které se proměnilo a vyrostlo do církve adventistů.¹ Její spisy položily filozofické a teologické

základy pro založení mnoha významných vzdělávacích a zdravotnických institucí, které obdivují duchovní jiných církví. „Bez vize, vedení a osobních obětí Ellen Whiteové (kromě úsilí Jamese Whitea a Josepha Batese) by dnes neexistovala Církev adventistů sedmého dne.“² Je paradoxem, že duchovní, s nímž jsem hovořil, obdivoval naše instituce, ale kritizoval osobu, která stála u pokládání jejich základů.

Ellen Whiteová nebyla jen vizionářkou. Považovala se za „Božího posla“³. Její povolání a poslání hrály klíčovou roli při vzniku a vývoji naší církve. Toto její prohlášení však lidé v církvi nepřijali automaticky. Její současníci a každá nová generace věřících adventistů od té doby hodnotili její spisy a službu a aplikovali na ni přítom biblické znaky pravosti proroka.⁴ Tyto znaky pro přijetí pravého proroka jsou formulovány v 18. věroučném výroku Církve adventistů sedmého dne.⁵

Spisy a učení Ellen Whiteové obsahují řadu aktuálních témat.⁶ Je možné například zmínit její rady ohledně tělesného, duševního a duchovního zdraví – v souladu s trojí službou Ježíše Krista, který uzdravoval, učil a kázal. Stále pomáhají členům církve adventistů, aby žili zdravěji a dožívali se nejvyššího věku na světě.⁷

Přínos Ellen Whiteové

Při překládání spisů Ellen Whiteové z angličtiny do jiných jazyků je potřeba věnovat pozornost detailům. Její vlastní slova jsou propojena s mnoha pasážemi Bible, které použila na podporu svých spisů. Je proto důležité rozlišovat její myšlenky od biblických textů – překládají se tedy pouze její myšlenky, biblické texty se přepisují z překladů do místního jazyka. Tato skutečnost podtrhuje to, jak velký význam Ellen Whiteová kladla na Bibli jako na základ svých poselství.

Ellen Whiteová si uvědomovala, že její poselství a role spočívá v tom, že Božímu lidu bude ukazovat, jak má uplatňovat biblické poselství v době konce. Zdůrazňovala, že její svědectví je „menší světlo“, které má vést lidi k „většímu světlu“ – k Písmu.⁸

Byla si vědoma toho, že její poselství podléhá kanonické autoritě Písma, a proto vyzývala svoje posluchače a čtenáře, aby studovali Bibli a uváděli její poselství do praxe.⁹ Při své promluvě na jejím posledním zasedání Generální konference v roce 1909 před shromážděnými delegáty pozvedla Bibli a prohlásila: „Bratři a sestry, doporučuji vám tuto knihu.“¹⁰

¹ Ellen Whiteová (společně s Josephem Batesem a Jamesem Whitem) v roce 1863 spoluzaložila církev, která se z počtu 3 500 členů rozrostla do celosvětové církve, která má dnes téměř 21 milionů pokřtěných členů.

² George R. Knight, *Meeting Ellen White: A Fresh Look at Her Life, Writings, and Major Themes*, s. 59.

³ Prohlásila: „Půl století jsem poslem Pána, a dokud budu žít, nadále budu zvěstovat poselství, která mi Bůh dává pro svůj lid.“ (*Selected Messages*, sv. 3, s. 71)

⁴ „Adventisté sedmého dne přijímají moderní projevy prorockého daru (ve službě Ellen Whiteové) na základě učení Bible... Věří, že dar svěřený Ellen Whiteové je součástí pravého projevu biblických darů Ducha.“ (Theodore N. Levterov, *Accepting Ellen White: Early Seventh-day Adventists and the Gift of Prophecy Dilemma*, s. 88.89)

⁵ Písmo dosvědčuje, že jedním z darů Ducha svatého je dar prorocství. Tento dar je příznačný pro církev ostatku a věříme, že se projevívá v díle Ellen G. Whiteové. Její spisy promlouvají s prorockou autoritou a jsou církví pomoci, usměrněním, poučením i napomenutím. Jasně též potvrzují, že Písmo je měřítkem, kterým je třeba posuzovat každé učení i každou zkušenost. (Nu 12,6; 2Pa 20,20; Am 3,7; Jl 2,28.29; Sk 2,14–21; 2Tm 3,16.17; Žd 1,1–3; Zj 12,17; 19,10; 22,8.9)

⁶ Její literární dílo zahrnuje více než 20 knih (nejsou zahrnuté kompilace), kolem 200 brožur a materiálů, více než 5 000 článků v časopisech, 6 000 strojem napsaných dopisů, zápisků a deníků, celkem tedy přibližně 100 000 stran materiálů vytvořených během její 70leté služby (1844–1915). (George E. Rice, „Spiritual Gifts“, v *Handbook of Seventh-day Adventist Theology*, s. 636)

⁷ Dan Buettner, „The Secrets of Long Life“, *National Geographic*, 11/2005; Dan Buettner, *The Blue Zones: Lessons for Living Longer From the People Who've Lived the Longest*.

⁸ Ellen Whiteová napsala: „Věnuje se malá pozornost Bibli, Pán dal menší světlo, aby věřící lidi vedlo k většímu světlu.“ (*Selected Messages*, sv. 3, s. 30)

⁹ Ellen Whiteová vyslovila silné prohlášení o správném vztahu mezi svými spisy a Písmem: „Bratr, j' by rád zmátl mysl tvrzením, že světlo, které Bůh dal ve svědectvích (to znamená ve spisech Ellen Whiteové), je dodatkem Božího slova, ale v tomto bodu předstávaje skutečnost nepravdivě. Bůh usoudil, že v tomto smyslu je toto svědectví dobré, aby zaměřilo mysl Božího lidu na jeho slova, aby mu lépe porozuměl.“ (*Testimonies for the Church*, sv. 4, s. 246)

¹⁰ Citováno v W. A. Spicer, *The Spirit of Prophecy in the Advent Movement*, s. 30.

Nejlépeším způsobem, jak mohou adventisté sedmého dne ve 21. století projevit úctu k odkazu Ellen Whiteové, je, aby byli nadále známí jako „lid knihy“, který miluje Ježíše a vyzvedává Bibli jako měřítko víry a praktického života.

Podněty k modlitbám

1. Modleme se k Bohu za to, abychom porozuměli jeho prorokyni pro poslední dobu a tomu, jak

prostřednictvím jejich slov chce Bůh ovlivnit naše životy.

2. Žádejme Boha o to, aby nám pomohl se znovu každodenně plněji věnovat studiu jeho slova a prakticky je prožívat.
3. Projevme vděčnost Pánu Bohu za to, že nám ve spisech Ellen Gould Whiteové poskytli rozsáhlé svědectví pro naše duchovní vzdělávání, abychom mohli obstát v problémech poslední doby.

DRUHÁ SOBOTA

BOŽÍ PROROK PRO LID ZÁVĚREČNÉ DOBY

Když jsem v noci z 30. dubna 1871 šla spát, svírala mne úzkost. Byla jsem zmalomyslněná po celé tři měsíce. Často jsem v sevřenosti ducha prosila, abych prožila úlevu. Žádala jsem Boha, aby mi pomohl a dal sílu, abych se dokázala povznést nad malomyslnost a chmury, jež mne připravovaly o moji víru a naději.

Té noci jsem měla sen, který do mé mysli vnesl pocit pohody. Ve snu jsem se zúčastnila důležitého jednání, na které se dostavilo mnoho lidí. Někteří z nich prožívali intenzivní pocity, se slzami hlasitě volali o pomoc. Mnoho z nich se sklánělo v modlitbě před Bohem a bylo vidět, že jim něco důležitého leží na srdci. Naléhavě žádali Boha o zvláštní světlo. Rozpoznala jsem některé bratry a sestry. Bratr „A“ prožíval hlubokou tíseň. Jeho žena se však nacházela ve skupině lidí, kterým na tom nezáleželo. Naopak se vysmívala a opovrhovala těmi, kteří se tak hluboce pokoušejí.

Zdálo se mi, že na mne sestoupil Duch Boží a uprostřed volání a modliteb jsem povstala a řekla: „Sestoupil na mně Duch Boží. Cítím, že vás musím vyzvat, aby každý z vás začal na sobě pracovat.

Vzhlížíte k Bohu a chcete, aby pro vás udělal to, co máte udělat vy sami. Pokud začnete, potom vám Bůh, když budete potřebovat pomoc, pomůže. Kdybyste se řídili světlem, které vám Bůh světil, potom by vám dal ještě více světla. Když však odmítáte rady, varování a napomínání, jak můžete očekávat, že vás ještě více osvítl a požehná? Bůh není jako člověk, abyste si s ním pohrávali.“

Vzala jsem Bibli, které si velice vážím, a obklopila ji několika sešity „Svědectví pro církev“, které byly připraveny pro Boží lid. „Jsou v nich zapsány všechny rozmanité případy a problémy, které lidé ukrývají. Mohou v nich najít rady, které sice byly vysloveny pro někoho jiného, ale hodí se i do jejich situace.“

Bůh vám ochotně poskytoval jednu radu za druhou. Není však mnoho lidí, kteří by skutečně věděli, co všechno ‚Svědectví pro církev‘ obsahují. Neznáte dobře Písmo. Kdybyste studovali Boží slovo s touhou pochopit jeho principy a uvést je do křesťanské praxe, nepotřebovali byste ‚Svědectví pro církev‘. Potřebujete je proto, že jste zanedbali poznání Boží inspirované knihy, ve které vám

Bůh chce předat jednoduchá a přímá svědectví. Přeje si, abyste se zaměřili na inspirovaná slova, která zanedbáváte, a vybízí vás, abyste svoje životy uvedli do souladu s jeho čistým a ušlechtilým učením.

Pán se milostivě rozhodl, že vám předloží své varování a napomenutí, že vám bude předávat své rady prostřednictvím ‚Svědectví pro církve‘. Snaží se vás tak přesvědčit, jak důležité jsou pravdy jeho slova. ‚Svědectví pro církve‘ nepřinášejí nové pravdy, ale v srdci ožívují dříve zjevené inspirované pravdy. Boží slovo jasně popisuje vztah člověka vůči Bohu a vůči bližním, avšak jen málokdo se řídí předaným světlem. Není potřeba přinášet další pravdy. Bůh však ve ‚Svědectvích pro církve‘ zjednodušuje velké zjevené pravdy a předává je lidem způsobem, který si sám zvolil, aby lidi probudil.

Pýcha, sebeláska, sobectví, nenávisť, závist a žárlivost omezují lidské rozlišovací schopnosti. Pravda, která nám dokáže dát moudrost ke spasení, ztratila svoji schopnost zaujmout a řídit mysl člověka. Nechápete základní principy zbožnosti, protože nehladovíte a nežízníte po poznání Bible, po čistotě srdce a svatosti života. ‚Svědectví pro církve‘ nemají umenšit vliv Božího slova, mají ho vyvýšit a přitáhnout k němu vaši pozornost, aby vás ve své jednoduché kráse dokázalo oslovit.“

Dále jsem prohlásila: „Stejně, jako jsem obložila Boží slovo těmito materiály, vám Bůh předal svoje rady, varování a povzbuzení. Můžete sice volat k Bohu, aby vám poskytl ještě více světla. Bůh mne však pověřil, abych vám vyřídila, že vaši cestu neosvítí žádným dalším světlem, dokud nebudete prakticky žít to, co jste již obdrželi. Pán vám dal světlo, ale vy si ho nevážíte a odmítáte ho. Někteří je odmítli úplně, zatímco jiní ho zanedbávali nebo se k němu stavěli vlažně. Pouze málokdo z vás vzal vážně světlo, které vám Bůh ve své milosti dal, a řídí se jím.

Někteří věřící, kteří přijali zvláštní světlo prostřednictvím ‚Svědectví pro církve‘, za tato napomenutí během několika týdnů zapomněli. I když se několikrát opakovala, nepovažovali je za tak důležité, aby se jimi řídili. Připadala jim jako smyšlené pohádky. Kdyby si vážili světla, které obdrželi,

dokázali by se vyhnout ztrátám a zkouškám, které jsou podle nich příliš drsné a kruté.

Vložili na sebe nesnesitelné břemeno. To ovšem není jho, které na člověka vkládá Kristus. Bůh tyto lidi miluje a pečuje o ně, ale jejich sobectví a nevěra jim zabránily spatřit jeho dobrotu a milosrdenství. Spěchají dál ve své vlastní moudrosti, dokud je nepřemohou zkoušky a zmatky. Když se budete řídit veškerým světlem, které vám Bůh dal v minulosti, pak toto světlo bude stále jasnější.“

Poukázala jsem na starověký Izrael. „Bůh Izraelcům dal svůj zákon, avšak oni se jím neřídili. Vydal jim nařízení a obřady, aby si jejich dodržováním uchovávali Boha v paměti. Avšak oni zapomínali na Boha a na jeho nařízení, takže bylo nutné jejich mysl probouzet, aby si uvědomovali, že mají poslouchat a uctívat svého Stvořitele. Kdyby byli poslušní a z lásky se řídili Božími příkazy, nebylo by potřeba tolika obřadů a nařízení.

Kdyby se lidé, kteří tvrdí, že jsou Božím zvláštním lidem, řídili Božími požadavky, které jsou zapsány v Božím slově, nemuselo být dáno zvláštní svědectví, aby jim připomnělo jejich povinnosti a upozornilo je na nebezpečí neposlušnosti Božího slova. Neuposlechnutí, zanedbávání a odmítání světla otupilo jejich svědomí. Proto Bůh připraví svůj lid o tato svědectví, zbaví ho síly a pokorí ho.“

Ve snu jsem spatřila, jak na mne během proslovu sestoupila zvláštním způsobem Boží moc. V tom okamžiku jsem ale pozbyla svoji sílu a neměla jsem žádné vidění. Můj manžel se postavil před lidi a zvolal: „Toto je nádherný projev Boží moci. To on udělal ze svých ‚Svědectví pro církve‘ mocný prostředek k oslovení lidí a bude jejich prostřednictvím promlouvat ještě mocněji než doposud. Kdo se postaví na Boží stranu?“

Zdálo se mi, že se postavilo docela dost lidí, kteří zareagovali na jeho výzvu. Další zůstali znuděně sedět, někteří dokonce projevíli opovržení a vysmívali se a několik lidí nezareagovalo vůbec nijak. Jeden, který stál po mém boku, prohlásil: „Bůh tě povolal a svěřil ti poselství, abys je předala lidem a zasáhla jejich srdce, nepovolal nikoho jiného. Tvoje svědectví zformoval tak, aby pomohl těm,

kteří potřebují pomoc. Nesmí tě odradit pohrdání, výsměch, výčitky či nedůvěra. Pokud máš být Božím zvláštním nástrojem, nesmíš se opírat o nikoho z lidí, ale musíš být závislá pouze na Bohu tak, jako je výhonek vinné révy napojen na vinný kmen. On z tebe vytvoří nástroj, jehož prostřednictvím bude lidem sdělovat své světlo. Musíš každý den čerpat sílu u Boha, abys dokázala odolávat a aby tvoje okolí neztratilo světlo, které Bůh umožňuje šířit tvým prostřednictvím. Satan si vytkl za cíl, aby zabránil šíření tohoto světla, které Boží lid tak naléhavě potřebuje uprostřed nebezpečí posledních dnů.“

Úspěch leží ve vaší jednoduchosti. Jakmile to nebudete respektovat a předložené svědectví přizpůsobíte, abyste vyšli vstříc všem, zmizí vaše moc. V této době se všechno přehlíží a považuje za neskutečné. Svět si libuje v informacích, které jsou líbivé a zábavné v daném okamžiku a podněcují sebestýchu. Svědectví pro vás jsou úplně jiná. Zabývají se podrobnostmi života, upevňují slabou víru a posilují vědomí věřících, aby svítili ve světě jako světla.

ELLEN WHITEOVÁ,
LIFE SKETCHES, s. 197–202

Podněty k modlitbám

1. Proste Boha, aby uchoval vaši víru tak jednoduchou a upřímnou, jakou jste měli na počátku.
2. Modlete se za to, abyste obdrželi světlo o tom, co vás v životě odvádí od pravidelné komunikace s Bohem.
3. Zaměřte se na členy své pokrevní a sborové rodiny a proste Boha, ať je společně s vámi ochraňuje a provází.

ČTENÍ PRO DĚTI

BOŽÍ POSELSTVÍ PRO LIDI

PRVNÍ SOBOTA

VOLODY A ŠELMY

BIBLICKÝ VERŠ

„Jistě! Panovník Hospodin nepůsobí nic, aniž sdílí své tajemství se svými služebníky, proroky.“

(Ámos 3,7)

PŘÍBĚH

Co to tam leží? Desetiletý Volody zvedl knihu, kterou někdo vyhodil. Na obalu byl nápis: Bible. Malý Ukrajinec v modlitebně nikdy nebyl, ale slyšel, že se v Bibli píše o zázracích, a nadpřirozené věci ho zajímaly. A tak si Bibli vzal a odnesl si ji domů.

Během dalších dnů začal Volody Bibli číst. Biblický Bůh se ale desetiletému chlapci zdál vzdálený a Volody mu nerozuměl. Odložil tedy Bibli a dál o tom nepřemýšlel.

Jednou, když čekal v obchodě na chléb pro maminku, uviděl plakát. A co má být tohle? Na plakátě byly zvláštní a děsivé příšery – některé z nich měly několik hlav! Když si plakát prohlédl zblízka, uviděl, že na plakátu bylo napsáno něco o Bibli! Podle plakátu měly tyhle příšery něco společného s proctvími, které jsou v biblické knize Daniel.

Bible mě nezajímá, ale musím se dozvědět víc o těch příšerách! pomyslel si. Navíc, řečník na plakátě byl Američan. Ty mnozí

lidé z jeho země dost pomlouvali. Poznačil si čas a místo první přednášky. Musím zjistit, jak to je!

Volody došel na místo setkání, posadil se a čekal na přednášku. Jak bude asi ten Američan vypadat? Když se objevil, vypadal vlastně jako úplně normální člověk!

Volody zůstal na celou přednášku a dozvěděl se, že ty nestvůry jsou symbolem velmi důležitých věcí, které se v budoucnu mají stát. Něčemu takovému se říká „proroctví“.

Kromě těchto novinek řečník mluvil o Ježíši. Ukázalo se, že o Ježíši je mnoho biblických proroctví. Přednášející Američan vykládal o tom, že Ježíš má lidi tak moc rád, že za ně zemřel – i za Volodyho! A navíc se má Ježíš pro lidi vrátit a vzít je do nebe! O této události je v Bibli také několik proroctví.

Později Volody našel ve městě Církev adventistů sedmého dne a začal se více zajímat o proroctví a o Ježíše Krista. Přijal ho za svého Spasitele a slíbil, že mu bude sloužit, ať se stane cokoliv. Přišly chvíle, kdy to pro něj nebylo jednoduché, ale Volody svůj slib dodržel.

Volody se na přednáškách dozvěděl o budoucnosti spoustu věcí, ale do své vlastní neviděl. Volody se stal kazatelem církve adventistů a odstěhoval se do Spojených států.

PŘEMÝŠLEJ...

- ♦ Proč poslal Bůh na zem proroky?
- ♦ Vzpomeň si na nějaké biblické proroctví? Kdo toto poselství hlásal? O čem bylo?
- ♦ Chtěl/a bys být prorokem/prorokyní? Proč ano a proč ne?

UDĚLEJ TO!

- ♦ Jen tak pro zábavu si někam napiš slova, která si myslíš, že zítra uslyšíš jako první, až vyjdeš z domu. Poslouchej pozorně! Měl/a jsi pravdu? Pokud ano, dělá to z tebe proroka/prorokyni? Proč ano a proč ne?
- ♦ Překvap svého kamaráda/kamarádku a ukaž jim proroctví o Kýrovi v Izajáši 45,1–3. Co na to odpověděli? Proč myslíš, že tak reagovali?

NEDELE

S PISTOLÍ U HLAVY!

BIBLICKÝ VERŠ

„Proroctví totiž nikdy nepřišlo z lidské vůle, ale Boží lidé mluvili, jak byli puzeni Duchem svatým.“
(2. list Petruv 1,21)

PŘÍBĚH

Diane se dívala do hlavní tří pušek.
„Všechny vás postřílíme!“ zařval jeden z partyzánů.

Země byla ve stavu nepokojů už nějakou dobu a Diane to nyní pociťovala na vlastní kůži.

Vracela se autobusem z návštěvy sirotčince. Bylo brzké, šeré ráno, když vojáci vstoupili na bahnitou pralesní cestu a zastavili autobus.

„Slyšel jsi, že vyhodili do vzduchu komunikační věž v San Luis?“ zašeptal jeden cestující.

„Ano, a o kousek dál zabili několik lidí!“ prozradil další.

Partyzáni vtrhli do autobusu. „Všichni ven!“ nařídil jeden z vojáků. S puškami v ruce vylomili z autobusu dveře.

Pasažéři jeden po druhém skákali z autobusu zadním východem. Pak přišla na řadu Diane, která také skočila.

Diane se ale podívala zpět na dveře zadního východu autobusu a uviděla nakláběnou starší ženu. Najednou Diane uslyšela ve své mysli klidný hlas: *Pomoz té ženě.* Diane se odvážně otočila k vojákům s puškami zády a řekla té ženě: „Pojďte, pomůžu vám dolů.“ Diane ženě pomohla seskočit dolů, zatímco vojáci, vyvedení z míry, přihlíželi.

Diane pokračovala a pomáhala ostatním ven z autobusu: dětem, matce s miminkem a další starší ženě.

Utrpení ještě chvíli trvalo, ale žádný z pasažérů nepřišel o život. Díky tomu, že Diane uposlechla klidný a tichý hlas, zhatila plán partyzánů a zachránila životy několika lidí, včetně toho svého. Poslouchat nebeské instrukce je vždy tím nejlepším řešením.

PŘEMÝŠLEJ...

- ♦ Vzpomeň si, jestli jsi někdy měl předat nějakou zprávu. Byla napsaná, nebo jsi ji vyřídil osobně? Povedlo se ti to?
- ♦ Vzpomeneš si, jestli ti někdy někdo řekl něco, co jsi nechtěl slyšet? Jak ses zachoval?
- ♦ Proč si myslíš, že Bůh používá proroky místo toho, aby nám něco prostě sdělil napřímo?

UDĚLEJ TO!

- ♦ Udělejte společně se svými přáteli kruh a zašeptej prvním z nich něco do ucha. (Můžeš mu to říct jen jednou.) Šířte mezi sebou zprávu, dokud se nedostane k poslednímu z vás, a poslechněte si, co ten pak řekne. Řekl opravdu to samé, co jsi řekl na začátku ty? Jak může prorok zajistit, aby se jeho poselství nezměnilo a zůstalo stejné?

PONDĚLÝ

VÁLKA, KTERÁ NIKDY NEBYLA

BIBLIČKÝ VERŠ

„Poznáte je po jejich ovoci.“ (Matouš 7,16)

PŘÍBĚH

Mike byl prorokem. Alespoň si to spousta lidí myslelo.

Jednoho dne Mike pečlivě zapsal následující tajemné proroctví:

*„Mars a žezlo budou v konjunkci,
katastrofální válka pod rakem.
Zanedlouho bude pomazán nový Král,
který přinese Zemi klid na dlouhý čas.“*

Co mohlo toto podivné proroctví znamenat? „Mars“ a „žezlo“? Měla válka skončit tak, že každý dostane rakovinu? Kdo byl ten „nový Král“?

Toto nebylo Mikeovo první proroctví. Mike se vlastně doopravdy jmenoval Michel de Nostredame. Tento muž byl francouzský fyzik, který žil v letech 1503–1566. Později byl známý pod jménem Nostradamus.

Nostradamus napsal knihu, která obsahuje 942 básnických proroctví o čtyřech verších. Tato kniha se v češtině nazývá „Nostradamova proroctví“ – a je i v dnešní době využívána a mnoho lidí jí věří. Všechna „proroctví“ této knihy znějí celkem divně, stejně jako to, co jsme právě četli.

Takže, co to vlastně znamená? Přijdeš na to, jakou událost předpovídá? Pár lidí už mělo nějaké návrhy.

Ten nejnovější je následující. Někteří tvrdí, že Mars je planeta Mars a žezlo představuje planetu Jupiter. Tyto dvě planety měly být „v konjunkci“, neboli ve stejné vesmírné linii,

dne 21. června 2002. V ten den měla začít hrozná válka! Až na to, že nikdy nebyla.

Spousta odborníků se ve skutečnosti shoduje, že Nostradamova proroctví mohou vlastně znamenat, cokoliv chcete.

Je důležité vědět, že předpovídat budoucnost není vždy tou hlavní úlohou proroka. Prorok může také psát, kázat nebo předávat Boží poselství jiným způsobem.

Jak ale můžeš vědět, že je prorok opravdu Božím poslem? Zde jsou čtyři způsoby, které ti pomohou rozlišit, jestli je prorokovo poselství z nebes, nebo od jiného zdroje.

BIBLE. Prorok Izajáš napsal: „K Zákonu a svědectví! Pokud však nechtějí, pak ať si říkají slova, v nichž není žádné světlo“ (Izajáš 8,20). Jinými slovy, prorokovo poselství musí souhlasit s tím, co o tom říká Bible.

SKUTKY. „Poznáte je podle jejich ovoci“ (Matouš 7,16). Jak žije člověk, který o sobě říká, že je prorok? Podvádí? Mluví sprostě? Život opravdového proroka přináší ovoce Ducha podle pasáže v Galatským 5,22.23, jako je láska, mírnost a sebeovládání. Neboli stejné ovoce, jaké má Ježíš!

VÝSLEDKY. „Prorok, který prorokuje mír, ale bude uznán za proroka, kterého opravdu poslal Hospodin, jen když se jeho slova naplní“ (Jeremjáš 28,9). Jak se věci vyvinou, až prorok doručí své poselství? Naplní se jeho proroctví?

JEŽÍŠ. „Podle toho poznávejte Božího Ducha: Každý duch, který vyznává Ježíše Krista příštího v těle, je z Boha“ (1. list Janův 4,2). Co říká prorok o Ježíši? Pokud říká: „No, Ježíš byl dobrým učitelem, ale nebyl Božím Synem,“ tak od něj utíkej pryč!

VĚDĚL JSI?

- ♦ Jeden muž ve Spojených státech, Harold Camping, tvrdil, že zná datum Ježíšova návratu. Získal si mnoho následovníků – ačkoli se jeho tři předpověděná data nepotvrdila: 6. září 1994, 21. května 2011 a 21. října 2011.
- ♦ Bible zmiňuje několik falešných proroků, například Chananiáše. Můžeš si o něm přečíst v Jeremjášovi 28,15–17.

PŘEMÝŠLEJ...

- ♦ Proč by se někdo vydával za proroka, i když jím není?
- ♦ Myslíš si, že by za některými falešnými proroctvími mohl být satan? Proč ano a proč ne?
- ♦ Jak myslíš, že bys reagoval, kdyby za tebou přišel někdo, kdo by tvrdil, že je prorokem poslaným od Boha?

ÚTERÝ ROZLUŠTĚNÍ ŠIFRY

BIBLICKÝ VERŠ

„Usiluj, aby ses mohl před Bohem postavit jako osvědčený dělník, který se nemá zač stydět a který správně vykládá slovo pravdy.“

(2. Timoteovi 2,15)

PŘÍBĚH

To je ale divná deska! Něco takového asi Pierrovi problesklo hlavou. Byl červenec roku 1799. Muž jménem Pierre-Francois Bouchard pomáhal rekonstruovat antickou egyptskou pevnost blízko městečka Rosetty v Egyptě. Najednou si všiml něčeho zasazeného v zemi. Byla to velká černá kamenná deska. A byl na ní nápis!

Lidé jí začali studovat a zjistili, že obsahuje úryvky zpráv ve třech různých jazycích nebo písmech. Prvním písmem byla řečtina. Druhým písmem bylo egyptské písmo zvané demotické. Třetím písmem byly egyptské hieroglyfy, což je systém písma založený na symbolech a obrázcích.

Odborníci byli nadšeni. Uvědomili si, že ty tři jazyky musí přece vyprávět ten samý příběh. Do té doby ještě nikdo tajemství starodávných egyptských obrázků nerozluštil. Ale nyní, když mohli použít první dva jazyky jako „klíč“, měli odborníci možnost konečně odkrýt tajemství třetího jazyka: hieroglyfů.

Trvalo to dlouho, než byla deska z Rosetty rozlušтена, ale stálo to za to. Díky jejímu objevení tak mohli lidé číst starodávné egyptské šifry.

A stejně jako tehdy lidé potřebovali desku z Rosetty k porozumění hieroglyfům, potřebujeme dnes my ty správné informace, abychom porozuměli proroctvím. Bez těch správných informací to dopadne tak, že budeme Bibli špatně vykládat. Příliš mnoho lidí, když se snaží proroctví vyložit, se odklání od Bible a nakonec z toho vznikají potrhle výklady.

Tady je pár tipů, jak při čtení proroctví ne sejít ze správné cesty:

Vždy se modli za Ducha svatého, aby ti pomohl poselství porozumět. Přijmi jakoukoliv nebeskou pomoc!

Poznávej Bibli. I když se to zdá složité, porozumět proroctví, pomůže ti, když budeš znát stěžejní myšlenku Bible: Bůh tě miluje a chce, abys s ním jednou byl v ráji.

Zkus použít některý z moderních překladů Bible. Může ti to pomoci lépe některým věcem rozumět.

Požádej o pomoc lidí, kterým důvěřuješ. Proroctví mohou být matoucí. Pokud nějakému proroctví nerozumíš nebo pokud jsi slyšel dva různé výklady, požádej o pomoc někoho, o kom víš, že má vztah s Ježíšem.

Nemysli si, že musíš vědět všechno teď hned. Žádej Boha, aby ti každý den ukázal, co o něm potřebuješ vědět. Až přijde ten správný čas, dá ti věcem porozumět – jedno proroctví po druhém.

VĚDĚL JSI?

- ♦ Text na egyptské desce je vlastně docela nudný. Je to kopie dekretu oslavujícího den, kdy se Ptolemaios V. Epifanés stal egyptským králem.

- ♦ Egypt je zmíněn v mnoha biblických pro-
roctvích, i tady v Ozeášovi 11,1: „Když byl
Izrael ještě dítětem, zamiloval jsem si jej;
tehdy jsem povolal svého syna z Egypta.“
Kam vzali Marie a Josef Ježíše, když jej
schovali před králem Herodem? Jasně,
do Egypta! Z Egypta se tato malinká ro-
dinka přestěhovala do Nazareta – a tehdy
byl Ježíš povolán z Egypta.

PŘEMÝŠLEJ...

- ♦ Objevil jsi někdy něco zajímavého? Po-
mohlo ti to nějak? Pokud ano, jak?
- ♦ Jak se cítíš, když něčemu nerozumíš? A co
s tím děláš?
- ♦ Vzpomeneš si na nějaké jednoduché bib-
lické proctví? Co pro tebe znamená?

STŘEDA KRYSTAL A JEJÍ ODVAHA

BIBLICKÝ VERŠ

*„Vy jste však vyvolený rod, královské kněž-
stvo, svatý národ, lid získaný do vlastnictví,
abyste hlásali ctosti Toho, který vás povolal
ze tmy do svého podivuhodného světa.“*

(1. list Petrův 2,9)

PŘÍBĚH

Krystal byla velmi bystrá. Co se týče zná-
mek, byla nejbystřejší studentkou ve třídě.

Jednoho dne Krystal překvapila přísná
slova jejího učitele pana Campbella: „Příliš
sis navykla dostávat dobré známky.“ Odpo-
věděla: „Udělám vše, co je v mých silách,
abych to napravila.“

Zaskočená Krystal se snažila přijít na to,
proč byl na ni pan Campbell tak přísný. Pře-
mýšlela, jestli to není kvůli tomu, že je věřící.
Ve škole byla jednou z mála křesťanských
studentů.

Jak čas plynul, pan Campbell dříve i na-
dále ztěžoval život. Jednou v hodině padla
řeč na vznik života. Většina jejich spolužáků
věřila v evoluci. Jeden její spolužák prohlásil,
že věří ve stvoření, ale že šest dnů musely ve

skutečnosti být miliony let. Nakonec promlu-
vila i Krystal: „Věřím tomu, co o stvoření říká
Bible – že v šesti dnech Bůh stvořil nebe a ze-
mi, moře a všechno co je...“

„Počkej!“ přerušil ji pan Campbell. „Snažíš
se nám snad říct, že doopravdy věříš těm ne-
myslům?“

„Ano,“ odpověděla Krystal. „Pokud je Bůh
opravdu tím, kým tvrdí, že je, proč by nemo-
hl svět stvořit v šesti dnech? Proč by potřebo-
val miliony let? Jen proto, že si takovou moc
nedokážeme představit, neznamena to, že
neexistuje.“

„To je šílené!“ ušklíbl se pan Campbell.
„A co dinosaurů? Co se stalo s nimi?“

Když Krystal vysvětlila, že věří, že byla poto-
pa, začal se pan Campbell smát. „Opravdu
tomu věříš? To jsi tak hloupá?“

Zdálo se, že pana Campbella něco na-
padlo. Běžel ze třídy ven na chodbu. Uviděl
pár učitelů se studenty a zakřičel: „Pojďte si
poslechnout, čemu věří Krystal!“ Zanedlou-
ho se třída naplnila učiteli a studenty, kteří
se Krystal smáli.

I přes potíže, které jí pan Campbell způ-
sobil, zůstaly Krystaliny známky výborné.

To znamenalo, že na konci školního roku měla mít před celou školou proslov.

Jednoho dne si ji zavolał ředitel. „Krystal, vím, že jsi věřící, ale nemůžu ti dovolit, aby ses ve svém projevu modlila. Je to nezákonné.“

Krystal ale věděla, že to není pravda. „Ne, pane Sheffielde, zákon říká, že se studenti mohou modlit za podmínek, že to bude z jejich vlastní hlavy a školní zaměstnanci jim neurčí, co říct.“ Ředitel věděl, že prohrál.

Když přišel den projevu, Krystal vyšla na pódium, sklonila hlavu a začala se modlit. Poté, co zakončila modlitbu, pronesla velmi inspirativní projev. Její rodina, přátelé a spolužáci jí gratulovali. Byla vděčná, že Bůh, který ji stvořil, jí pomohl, aby mu zůstala věrná.

PŘEMÝŠLEJ...

- ♦ Slyšel/a jsi někdy o Ellen Whiteové? Pokud ano, co si o ní myslíš?
- ♦ Pokud znáš její knihy, co ti přichází na mysl, když si na ni vzpomeneš? Buď upřímný/á a prodiskutuj svou odpověď při rodinném ztíšení nebo v sobotní škole.

- ♦ Existuje nějaký celosvětový nebo tvůj osobní problém, který by podle tebe potřeboval trochu Boží moudrosti? Můžeme někde najít, co Ellen Whiteová o takových problémech napsala?

UDĚLEJ TO!

- ♦ Běž se projít do parku, do lesa nebo kamkoliv jinam do přírody. Při procházce se dívej kolem sebe a zapiš si alespoň pět věcí, které podle tebe nemohly projít evolucí, ale musely být stvořeny.
- ♦ Během dalších několika týdnů si zapiš problémy, kterým právě ve svém životě čelíš. Sám nebo společně s kamarády či s někým blízkým vyhledej pomoc s těmito problémy v knihách od Ellen Whiteové. Učitel/ka tvé sobotní školy nebo kazatel ti s tím mohou pomoci. Pokud máš doma internet, můžeš hledat i tam.
- ♦ Přečti si nebo se podívej na dokument o dinosaurech. Souhlasí to, co je jeho obsahem, s tím, co píše Bible nebo Ellen Whiteová?

ČTVRTEK

POLICISTŮV SEN

BIBLICKÝ VERŠ

„Na všechny lidi pak vylíjí svého Ducha a vaši synové i dcery budou prorokovat...“

(Jóel 3,1)

PŘÍBĚH

Několik policistů ze South Aucklandu na Novém Zélandu trápila vysoká kriminalita

v jejich oblasti. „Co můžeme udělat pro to, aby se věci změnily?“ ptali se.

„Co kdybychom dali delikventům něco, co by jim pomohlo se v budoucnu lépe rozhodovat?“ Policisté pokračovali v rozhovoru a nakonec přišli s nápadem založit časopis o zločincích, kteří dali svůj život Ježíši. Měl se jmenovat „Od zločinu ke Kristu“. Všem se tento nápad velmi líbil, ale policejní oddělení

nemělo dostatek financí pro realizaci takového časopisu.

Jednu noc měl ale jeden ze strážníků zvláštní sen. V tom snu byla žena, která čekala dítě. Nad tou ženou byl ve snu nápis „adventisté sedmého dne“.

Poté se probudil. Tenhle sen si musím zapsat, řekl si. Poté, co si sen zapsal, šel opět spát.

Další ráno všem na stanici řekl, co si myslí, že ten sen znamená. „Myslíme, že adventisté sedmého dne začnou tento náš projekt realizovat,“ odpověděli mu.

„Já jsem adventista,“ zvolal jeden z nich nadšeně, „a vím o jednom místním sboru, který by rád pomohl!“

Zanedlouho se strážník sešel s kazatelem Hurlowem z nedalekého adventistického sboru Papatoetoe. „Ano,“ řekl kazatel s úsměvem, „rádi bychom vám s tímto projektem pomohli.“ Kazatel Hurlow nicméně vysvětlil, že sbor bude schopný pomoci jen se psaním článků a podobnými úkoly. Finančně pomoci nemohou.

Další den přišla na policejní stanici žena a chtěla mluvit s nadřízeným strážníkem. Když strážník dorazil, žena mu sdělila: „Poslal mě sem Bůh. Nevím proč, ale řekněte mi, co děláte pro město.“

Poté, co jí strážník vyprávěl o časopisu, prohlásila: „Teď už vím, proč mě sem Bůh za vámi poslal. Rádi bychom vám dali finanční dar. Budu se modlit a promluví s pár lidmi. Pak se vám ozvu.“

Za pár dní se žena vrátila na policejní stanici. „Mám pro vás 10 000 dolarů na váš projekt,“ řekla s úsměvem. To stačilo na tisk prvního čísla časopisu! A pak dodala: „Mám pro vás ještě víc – i na další číslo.“

V prvním čísle magazínu „Od zločinu ke Kristu“ byl příběh Amose, zakladatele velkého gangu s názvem „Lovci hlav“, a ženy, která přešla od zločineckého života

k následování Ježíše Krista. Mnoho lidí se nechalo pokřtít, protože si v časopise přečetli něco, co se jich dotklo.

Když dá Bůh někomu sen, pomůže mu, aby se také uskutečnil!

VĚDĚL JSI?

- ♦ Bible prozrazuje, že sny v proroctvích mají důležitou roli.
- ♦ Jelikož prorokova práce zahrnuje víc než jen předpovídání budoucnosti – jako například učení, kázání, dokonce i snění – Bůh si tě může jednoho dne povolat jako proroka i přesto, že nevidíš do budoucnosti!

ZAMYSLI SE

- ♦ Jak můžeme poznat, že je sen (nebo jiná výjimečná zkušenost) opravdu od Boha?
- ♦ Když dar proroctví může zahrnovat i učení a kázání, znamená to, že jsou všichni učitelé a kazatelé proroci? Proč ano a proč ne?
- ♦ Někteří křesťané věří, že „Temný den“ roku 1780 byl prorockým znamením. (Psal o něm i George Washington.) Dnes někteří vědci tvrdí, že to byl ve skutečnosti kouř z lesního požáru v Kanadě, který „Temný den“ způsobil. Mění to něco? Proč ano a proč ne?

SEN O ZELENÉ ŠŤŮRCE

BIBLICKÝ VERŠ

„To jsou ti, kteří následují Beránka, kamkoli jde.“

(Zjevení 14,4)

PŘÍBĚH

Ellen se cítila velmi zma-
lomyslněná. Tato patnácti-
letá dívka milovala Ježíše,
ale měla pocit, že pro něj
nebude nikdy dost dobrá.
O svých pocitech se poz-
ději vyjádřila takto: „Bylo
to, jako by moje zkáza by-
la již nenávratná a nedala
se změnit, jako by mě Boží
Duch opustil a nemohl se
ke mně nikdy vrátit.“ Jed-
nou v noci měla ale sen,
který jí pomohl vidět věci
jinak.

V tom snu Ellen viděla
sebe samu v hlubokém smutku. *Kéž bych
mohla vidět Ježíše, on by mi pomohl!* po-
myslela si. Hned poté se ve snu objevil an-
děl. „Chceš vidět Ježíše?“ zeptal se anděl
Ellen. „Je zde a můžeš ho vidět, pokud si to
přeješ. Vezmi všechno, co máš, a pojď za
mnou.“

Jasně že chtěla vidět Ježíše! Tak Ellen ve
snu vzala pár věcí, které měla, a následova-
la anděla. „Dívej se nahoru,“ řekl anděl, „ne-
bo se ti zatočí hlava a spadneš.“

To byl ale sen! Ellen anděla následovala
po strmém schodišti a její srdce bylo napl-
něné radostí. Konečně došli přede dveře.

„Nechej své věci tady,“ řekl anděl snící Ellen.
Když to dořekl, otevřel dveře ... a tam stál
Ježíš!

Ellen tomu nemohla uvěřit. Najednou pad-
la k nohám Spasitele. Ježíš se k ní přiblížil
a s něžným úsměvem položil svou dlaň na
dívčinu hlavu. „Neboj se,“ řekl jí.

Ellen byla přemožena takovou radostí,
že nemohla mluvit. V tom snu věděla, že
dosáhne bezpečí a klidu samotného ne-
be! Ježíšovy láskyplné oči jí stále sledovaly
a Ellenino srdce překypovalo radostí. Nyní
Ellen věděla, že jedině tehdy, když bude Je-
žíši důvěřovat, bude jednou žít v nebi.

Za chvíli anděl otevřel dveře. Ellen s anđelem odešla z Ježíšovy přítomnosti, ale něco se změnilo – něco, co se slovy těžko popisuje.

Pak se stalo něco velmi neočekávaného. Anděl dal Ellen zelenou šňůrku. „Dej si ji vedle svého srdce,“ řekl anděl. „Až budeš chtít vidět Ježíše, vezmi ji do ruky a natáhni ji. Dělej to často, aby se ti nezamotala,“ zdůraznil anděl. Pro Ellen tato šňůrka představovala víru v Ježíše.

Ve snu Ellen umístila šňůrku ke svému srdci a s radostí šla schodištěm dolů. Cestou chválila Boha a každému, koho potkala, řekla, kde mohou najít Ježíše.

Když se vzbudila, svět se jí zdál veselejší a měla ve svém srdci klid, který tam předtím nebyl. A tohle všechno díky Ježíši!

PŘEMÝŠLEJ...

- ♦ Jaká je hlavní pointa snu o zelené šňůrce?

- ♦ Ovlivnila nějak Ellen Whiteová tvůj život? Pokud ano, tak jak?
- ♦ Proč myslíš, že někteří lidé poselství Ellen Whiteové ignorují?

UDĚLEJ TO!

- ♦ Udělej si z tkaničky, bavlny nebo něčeho podobného svou vlastní „zelenou šňůrku“. Dej si ji na nějaké místo, kde ti bude vždy připomínat, že Ježíši můžeš důvěřovat. Pokud chceš, můžeš ke šňůrce připnout i tvůj oblíbený biblický verš.
- ♦ Vezmi si tvrdý papír a nakresli na něj dveře. Odměř si nějaký prostor na rám dveří a vystříhni otevírací dveře. Nakresli nebo si vytiskni nějaký pěkný obrázek Ježíše a přilep jej k rámu dveří zezadu. Pokud chceš, můžeš ve dveřích ještě vystříhnout malé okénko, aby byla vidět Ježíšova tvář. Pokaždé když dveře otevřeš, bude tam na tebe čekat Ježíš!

DRUHÁ SOBOTA

NEUVĚŘITELNÉ VIDĚNÍ

BiBLICKÝ VERŠ

„Vždyť Ježíšovo svědectví je duchem proctví.“

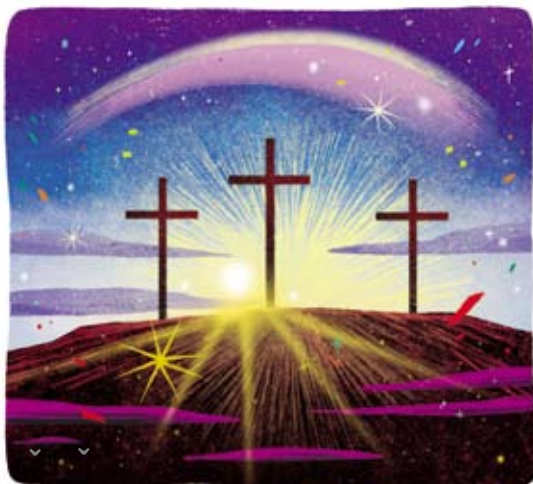
(Zjevení 19,10)

PŘÍBĚH

V Lovett's Grove v Ohiu bylo nedělení odpoledne a James White právě dokončil své pohřební kázání. Ellen, jeho manželka, stála před malou školní budovou, kde byl pohřeb. Přišla, aby nabídla svá slova

povzbuzení. Bůh měl ale na tento den naplánovaného něco výjimečného.

Ellen najednou upadla do vidění, jak už se jí několikrát předtím stalo. V tomto vidění jí Bůh ukázal obrazy z neviditelného boje mezi Ježíšem a satanem. Viděla, jak satan kdysi býval váženým nebeským anđelem, ale zhřešil a byl svržen na zem. Viděla také další obrazy. Ellen pozorovala Ježíšovu smrt na Golgotě a také viděla, jak neděle nahradila skutečný Bohem vybraný den – sobotu. Bůh Ellen ukázal i to, jak satan

podvádí lidi, aby si mysleli, že mrtví lidé jdou přímo do nebe a že se svými milovanými mohou mluvit!

Po dvou hodinách Ellenino vidění skončilo – ale předtím jí ještě Bůh něco řekl. Měla za úkol toto vidění zapsat. Později se stalo známé jako vidění o „Velkém sporu věků“. Bůh jí také řekl, že se satan bude snažit zmařit její plány sdílet s lidmi, co jí ve vidění bylo ukázáno. Když lidé opouštěli školní budovu, někteří říkali: „Viděli jsme dnes zvláštní věci!“

Brzy James a Ellen Whiteovi opustili Ohio a zamířili do Jacksonu v Michiganu, aby navštívili své známé, rodinu Palmerových. Když dorazili k Palmerovým domů, Ellen se něco přihodilo. Později o tom napsala: „Mé srdce zalil podivný a studený pocit, který se šířil do hlavy a pak dolů do celé poloviny mého těla. ... Snažila jsem se pohnout levou rukou a nohou, ale nešlo to.“

Satan se Ellen snažil zastavit, aby své vidění nenapsala! Díky modlitbě se ale Ellen pomalu dala do pořádku. Později napsala: „Bylo mi ukázáno, že během té náhlé příhody v Jacksonu se mi satan snažil vzít život, aby zmařil práci, kterou jsem měla v úmyslu napsat; Bůh mi ale zaslal na pomoc své anděly. Pán uslyšel a odpověděl na modlitby svých dětí, a satanova moc byla zlomena.“

Ellen mohla nakonec své vidění zapsat. Co napsala, si můžeš přečíst v knize zvané „Velký spor věků“.

Díky jejím od Boha vnuknutému proroctví dnes lidé poslední doby vědí, jak se na Ježíšův návrat připravit. To je výjimečný dar Církvi adventistů sedmého dne. Ale toto výjimečné porozumění, které Ellen Bůh daroval, není určeno jen jedné skupině lidí. Je to proroctví pro celý svět! Je to opravdu úžasná přednost hrát roli v něčem tak důležitém, a to nejen v tomto životě, ale navždy!

PŘEMÝŠLEJ...

- ♦ Co bys odpověděl/a, kdyby ti někdo řekl, že Ellen Whiteová už dnes není důležitá?
- ♦ Co myslíš, že bylo v jejím životě tím nejdůležitějším? Proč?

UDĚLEJ TO!

- ♦ Kup si nebo někoho popros, ať ti půjčí knihu „Cesta ke Kristu“. Každý večer si před spaním přečti pár řádků. Pomůže ti prohloubit tvůj vztah k Ježíši.
- ♦ Najdi si v knize „Cesta ke Kristu“ nebo jiné knize od Ellen Whiteové několik opravdu důležitých poselství. Napiš si je na papír nebo si je vytiskni. Vystřihni si z tvrdého papíru malé kartičky a nalep si na ně vybrané věty. Ozdob si kartičky, jak chceš. Můžeš si je i „zalamínovat“ tím, že je oblepíš silnější průhlednou lepicí páskou. Dej si kartičky na nějaké speciální místo (zkus si na ně udělat kartonovou krabičku) a čas od času si užij čtení těchto povzbuzujících citátů. Možná se budeš chtít i některé z nich naučit nazpaměť.
- ♦ Udělej si deníček a zapiš si tam důležitá poselství, která Ellen Whiteová řekla nebo napsala. Pokud chceš, můžeš si tam i nakreslit něco, co bude tato důležitá poselství znázorňovat.